

Uradni list

Evropske unije

L 197

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

24. julij 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ⁽¹⁾ 38

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2012/18/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2012

o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽³⁾, določa pravila za preprečevanje večjih nesreč, ki so lahko posledica nekaterih industrijskih dejavnosti, ter omogoča omejitve njihovih posledic za človekovo zdravje in okolje.

(2) Večje nesreče imajo pogosto hude posledice, kar se je na primer pokazalo pri nesrečah v Sevesu, Bhopalu, Schweizerhalleju, Enschedeju, Toulousu in Buncefieldu. Poleg

tega imajo lahko tudi čezmejne učinke. To podkrepljuje potrebo po tem, da se zagotovi sprejetje ustreznih previdnostnih ukrepov za zagotovitev visoke ravni varstva v vsej Uniji za državljane, skupnosti in okolje. Zato je treba zagotoviti, da visoka raven varstva ostane vsaj ista ali se izboljša.

(3) Direktiva 96/82/ES je bila ključna za zmanjšanje verjetnosti in posledic takih nesreč ter je tako vodila do boljše ravni varstva v vsej Uniji. Pregled navedene direktive je potrdil, da je pogostost večjih nesreč ostala nespremenjena. Čeprav obstoječe določbe na splošno ustrezajo namenu, so potrebne nekatere spremembe za nadaljnje zvišanje ravni varstva, zlasti za preprečitev večjih nesreč. Hkrati pa bi bilo treba sistem, ki je bil uveden z Direktivo 96/82/ES, prilagoditi spremembam sistema Unije za razvrščanje snovi in zmesi, na katerega se navedena direktiva sklicuje. Poleg tega bi bilo treba pojasniti in posodobiti več drugih določb.

(4) Zato je primerno Direktivo 96/82/ES nadomestiti, da se z večjo uspešnostjo in učinkovitostjo določb zagotovi ohranitev in nadaljnje izboljšanje obstoječe ravni varstva, in da se, kjer je mogoče, z uskladitvijo določb in poenostavitvijo zmanjša nepotrebno upravno breme, pod pogojem, da ne bodo ogroženi varnost, okolje in varstvo človekovega zdravja. Hkrati bi morale biti nove določbe jasne, skladne in lahko razumljive, da bi prispevale k boljšemu izvajanju in izvršljivosti, raven varstva človekovega zdravja in okolja pa bi morala biti vsaj enaka ali višja. Komisija bi morala pri praktičnem izvajanju te direktive sodelovati z državami članicami. To sodelovanje bi moralo med drugim zajemati vprašanje samorazvrstitve snovi in zmesi. Pri izvajanju te direktive bi morale biti, kadar je primerno, udeležene tudi zainteresirane strani, kot so predstavniki industrije, delavci in nevladne organizacije, ki spodbujajo varstvo človekovega zdravja ali okolja.

⁽¹⁾ UL C 248, 25.8.2011, str. 138.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2012 in odločitev Sveta z dne 26. junija 2012.

⁽³⁾ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

- (5) Konvencija Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč, ki je bila odobrena v imenu Unije s Sklepom Sveta 98/685/ES z dne 23. marca 1998 o sklenitvi konvencije o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč⁽¹⁾, določa ukrepe v zvezi s preprečevanjem industrijskih nesreč, ki lahko povzročijo čezmejne učinke, pripravljenostjo in odzivom nanje, ter predvideva mednarodno sodelovanje na tem področju. Direktiva 96/82/ES izvaja Konvencijo znotraj prava Unije.
- (6) Večje nesreče lahko imajo čezmejne posledice, pri čemer ekoloških in gospodarskih stroškov nesreče ne nosi le prizadeta organizacija, temveč tudi zadevne države članice. Zato je treba uvesti in uporabljati varnostne ukrepe in ukrepe za zmanjšanje tveganj, da bi preprečili morebitne nesreče, zmanjšali tveganje za njihov nastanek in v največji možni meri zmanjšali morebitne posledice nastalih nesreč, s čimer bi omogočili zagotavljanje visoke ravni varstva v vsej Uniji.
- (7) Določbe te direktive bi se morale uporabljati brez poseganja v določbe prava Unije v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu ter delovnim okoljem, in zlasti brez poseganja v Direktivo Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu⁽²⁾.
- (8) Določene industrijske dejavnosti bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te direktive, pod pogojem, da jih ureja druga zakonodaja na ravni Unije ali nacionalni ravni, ki določa enako raven varnosti. Komisija bi morala še naprej preverjati, ali v obstoječem regulativnem okviru ni večjih pomanjkljivosti, zlasti v zvezi z novimi in na novo nastajajočimi tveganji zaradi drugih dejavnosti in zaradi posebnih nevarnih snovi ter, če je primerno, predstavi zakonodajni predlog za ureditev teh vrzeli.
- (9) V Prilogi I k Direktivi 96/82/ES so navedene nevarne snovi, ki spadajo v njeno področje uporabe, med drugim s sklicevanjem na nekatere določbe iz Direktive Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi⁽³⁾ kot tudi Direktive 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov⁽⁴⁾. Direktivi 67/548/EGS in 1999/45/ES je nadomestila Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi⁽⁵⁾, na podlagi katere se v Uniji izvaja globalno usklajeni sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij, ki je bil sprejet na mednarodni ravni v okviru Združenih narodov (ZN). Navedena uredba uvaja nove razrede in kategorije nevarnosti, ki le delno ustrezajo razredom in kategorijam iz navedenih razveljavljenih direktiv. Določene snovi ali zmesi pa ne bi bile razvrščene po tem sistemu, ker v tem okviru ni meril. Zato je treba spremeniti Prilogo I k Direktivi 96/82/ES, da bo usklajena z navedeno uredbo, hkrati pa je treba ohraniti obstoječo raven ali še zvišati raven varstva, določenega v navedeni direktivi.
- (10) Za namen razvrstitve izboljšane bioplina bi bilo treba upoštevati razvoj na področju standardov v okviru Evropskega odbora za standardizacijo (CEN).
- (11) Lahko bi prišlo do neželenih učinkov uskladitve z Uredbo (ES) št. 1272/2008 in poznejšimi prilagoditvami z navedeno uredbo, ki bi vplivali na razvrščanje snovi in zmesi. Na podlagi meril iz te direktive bi morala Komisija oceniti, ali obstajajo nevarne snovi, ki ne pomenijo nevarnosti večjih nesreč, ne glede na njihovo razvrstitev nevarnosti, in, kadar je ustrezno, predložiti zakonodajni predlog za izključitev zadevne nevarne snovi iz področja uporabe te direktive. Ocenjevanje bi se moralo začeti hitro, zlasti po spremenjeni razvrstitvi snovi ali zmesi, da se prepreči nepotrebno breme za upravljavce in pristojne organe v državah članicah. Izključitve iz področja uporabe te direktive državam članicam ne bi smele onemogočati, da ohranijo ali uvedejo strožje varstvene ukrepe.
- (12) Splošna obveznost upravljavcev bi morala biti, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč in ublažitev ter odpravo njihovih posledic. Kadar količina nevarnih snovi v organizacijah presega določene količine, bi moral upravljavec pristojnemu organu zagotoviti zadostne informacije, da ta lahko ugotovi, za katero organizacijo gre ter katere so nevarne snovi in morebitne nevarnosti. Poleg tega bi moral upravljavec pripraviti in, če to zahteva nacionalno pravo, predložiti pristojnemu organu politiko preprečevanja večjih nesreč (v nadaljnjem besedilu: MAPP), ki določa splošne pristope in ukrepe upravljavca, vključno z ustreznimi sistemi upravljanja varnosti za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč. Kadar upravljavci ugotovijo in ocenijo nevarnosti večjih nesreč, bi morali upoštevati tudi nevarne snovi, ki bi v organizaciji utegnile nastati med hudo nesrečo.

⁽¹⁾ UL L 326, 3.12.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

⁽³⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

- (13) Običajno je za okoljsko škodo zaradi večje nesreče ustrezna Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽¹⁾.
- (14) Da bi zmanjšali tveganje verižnih učinkov, kadar so organizacije razporejene na takšen način ali tako blizu skupaj, da se poveča verjetnost nastanka večjih nesreč ali so posledice še hujše, bi morali upravljavci sodelovati pri izmenjavi ustreznih informacij in pri obveščanju javnosti, vključno s sosednjimi organizacijami, na katere bi lahko nesreča vplivala.
- (15) Za prikaz, da je bilo storjeno vse potrebno za preprečitev večjih nesreč, in za pripravo načrtov ukrepov ob nesrečah in ukrepov za odzivanje, bi moral upravljavec v primeru organizacije, v kateri so nevarne snovi prisotne v znatnih količinah, priskrbeti pristojnemu organu informacije v obliki varnostnega poročila. To varnostno poročilo bi moralo vsebovati podrobnosti o organizaciji, prisotnih nevarnih snoveh, obratu ali prostorih za skladiščenje, možnih potekih večjih nesreč in analizi tveganj, preventivnih in intervencijskih ukrepov ter sistemih upravljanja, ki so na voljo, da bi se preprečilo in zmanjšalo tveganje večjih nesreč in omogočilo izvajanje potrebnih ukrepov za omejitev njihovih posledic. Tveganje večje nesreče bi lahko bilo še večje, če bi bile na lokaciji organizacije verjetne naravne nesreče. To bi bilo treba upoštevati pri pripravi potekov večjih nesreč.
- (16) Zaradi priprave na nesreče v primeru organizacij, v katerih so nevarne snovi prisotne v znatnih količinah, je treba izdelati načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah ter določiti postopke, da se zagotovi preverjanje in po potrebi spreminjanje teh načrtov ter njihovo izvajanje v primeru večje nesreče ali kadar obstaja verjetnost večje nesreče. O načrtu ukrepov v organizaciji ob nesrečah bi se bilo treba posvetovati z zaposlenimi, poleg tega pa bi morala tudi zadevna javnost imeti možnost izraziti svoje mnenje o načrtu ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah. Na varnost organizacije bi lahko vplivalo sklepanje pogodb s podizvajalci. Države članice bi morale od upravljavcev zahtevati, da to upoštevajo pri oblikovanju MAPP, varnostnega poročila ali načrta ukrepov v organizaciji ob nesrečah.
- (17) Upravljavci bi morali pri izbiranju ustreznih načinov delovanja, vključno s tistimi za spremljanje in nadzor, upoštevati razpoložljive informacije o najboljših praksah.
- (18) Za zagotovitev boljšega varstva bivalnih območij, območij za pretežno javno uporabo in okolja, vključno z območji posebnega pomena za ohranjanje narave ali posebej občutljivih območij, je treba pri rabi prostora ali pri drugih zadevnih politikah, ki se izvajajo v državah članicah, ohraniti primerno razdaljo med takšnimi območji in organizacijami, ki pomenijo take nevarnosti, ter v primeru obstoječih organizacij po potrebi izvajati dodatne tehnične ukrepe, da se tveganje za ljudi ali okolje ohrani na sprejemljivi ravni. Pri sprejemanju odločitev bi bilo treba upoštevati zadostne informacije o tveganjih in tehnične nasvete o teh tveganjih. Za zmanjšanje upravnega bremena, zlasti za mala in srednja podjetja, bi bilo treba, kadar je mogoče, postopke in ukrepe združiti s postopki in ukrepi v skladu z drugo zadevno zakonodajo Unije.
- (19) Za spodbujanje dostopa do informacij o okolju v skladu s Konvencijo Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuska konvencija), ki je bila v imenu Unije odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti⁽²⁾, bi bilo treba izboljšati raven in kakovost informacij za javnost. Zlasti osebe, za katere obstaja verjetnost, da jih bo prizadela večja nesreča, bi morale imeti na voljo zadostne informacije o tem, kako naj pravilno ukrepajo v takšnem primeru. Države članice bi morale dati na voljo informacije o tem, kje se da pridobiti informacije o pravicah oseb, ki jih večja nesreča prizadene. Informacije, ki se razširjajo javnosti, bi morale biti izražene jasno in razumljivo. Poleg dejavnega zagotavljanja informacij, pri čemer javnosti ni treba predložiti zahtevka in niso izključene druge oblike razširjanja, bi morale biti te informacije trajno na voljo in se elektronsko posodabljati. Obenem bi morali obstajati ustrezni zaščitni ukrepi, da se med drugim odpravijo pomisleki, povezani z varnostjo.
- (20) Način upravljanja informacij bi moral biti v skladu s pobudo za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS), ki je bila uvedena s sporočilom Komisije z dne 1. februarja 2008 z naslovom „Za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS)“. Biti bi moral tudi v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE)⁽³⁾ in njenimi izvedbenimi pravili, katerih cilj je omogočanje izmenjave okoljsko-prostorskih informacij med organizacijami javnega sektorja ter spodbujanje javnega dostopa do prostorskih informacij v Uniji. Informacije bi se morale hraniti v javno dostopni zbirki podatkov na ravni Unije, kar bo tudi olajšalo spremljanje in poročanje o izvajanju.

⁽¹⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

⁽²⁾ UL L 124, 17.5.2005, str. 1.

⁽³⁾ UL L 108, 25.4.2007, str. 1.

- (21) V skladu z Aarhuško konvencijo je potrebno učinkovito sodelovanje javnosti pri sprejemanju odločitev, da se zadevni javnosti omogoči, da izrazi mnenja in pomisleke, ki lahko zadevajo te odločitve, ter da jih nosilec odločitev upošteva, s čimer se povečata odgovornost in preglednost v procesu odločanja, ter da se prispeva k ozaveščanju javnosti o okoljskih vprašanjih in k javni podpori sprejetim odločitvam.
- (22) Upravljaec bi moral za zagotovitev, da se ob večji nesreči sprejmejo ustrezni ukrepi za odzivanje, nemudoma obvestiti pristojni organ in mu sporočiti potrebne informacije, da bi lahko ocenil učinke te nesreče na človekovo zdravje in okolje.
- (23) Preprečevanje večjih nesreč in ublažitev njihovih posledic je v interesu lokalnih organov, ki lahko imajo na tem področju pomembno vlogo. To bi morale države članice upoštevati pri izvajanju te direktive.
- (24) Države članice bi morale za lažanje izmenjave informacij in preprečitev podobnih nesreč v prihodnosti Komisiji posredovati informacije v zvezi z večjimi nesrečami, ki se zgodijo na njihovem ozemlju, da bi lahko Komisija analizirala s tem povezane nevarnosti ter upravljala sistem za razpošiljanje informacij, zlasti o večjih nesrečah in pridobljenih spoznanjih v zvezi z njimi. Ta izmenjava informacij bi morala vključevati tudi „skorajšnje nesreče“, za katere države članice menijo, da so s tehničnega vidika zanimive za preprečitev večjih nesreč in omejitev njihovih posledic. Države članice in Komisija bi si morale prizadevati, da bi bile informacije v teh informacijskih sistemih, namenjenih izmenjavi informacij o večjih nesrečah, celovite.
- (25) Države članice bi morale določiti pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje, da upravljavci izpolnjujejo svoje obveznosti. Pristojni organi in Komisija bi morali sodelovati pri dejavnostih v podporo izvajanju, kot sta razvoj ustreznih smernic in izmenjava najboljših prakse. Da bi preprečili nepotrebno upravno breme, bi bilo treba obveznosti obveščanja, kadar je ustrezno, združiti z obveznostmi obveščanja v skladu z drugo zadevno zakonodajo Unije.
- (26) Države članice bi morale zagotoviti, da pristojni organi v primeru neskladnosti s to direktivo ustrezno ukrepajo. Za zagotovitev učinkovitega izvajanja in izvrševanja bi bilo treba vzpostaviti sistem inšpekcijskih pregledov, vključno s programom rednih inšpekcijskih pregledov v rednih časovnih presledkih ter izrednih inšpekcijskih pregledov. Inšpekcijski pregledi bi se morali po možnosti uskladiti z inšpekcijskimi pregledi v skladu z drugo zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) ⁽¹⁾, kadar je ustrezno. Države članice bi morale za učinkovito izvajanje inšpekcijskih pregledov zagotoviti dovolj usposobljenega in kvalificiranega osebja. Pristojni organi bi morali zagotoviti ustrezno podporo z orodji in mehanizmi za izmenjavo izkušenj ter okrepitev znanja, vključno na ravni Unije.
- (27) Da bi se upošteval tehnični razvoj, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembo prilog II do VI, da bi jih prilagodila tehničnemu napredku. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾.
- (29) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (30) Ker cilja te direktive, namreč zagotavljanja visoke ravni varstva človekovega zdravja in okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(31) Države članice so se v skladu s Skupno politično deklaracijo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložljivih dokumentih⁽¹⁾ zavezale, da bodo v utemeljenih primerih k uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec v zvezi s to direktivo meni, da je predložitev teh dokumentov upravičena.

(32) Direktivo 96/82/ES bi bilo zato treba spremeniti in nato razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila za preprečevanje večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ter omejevanje njihovih posledic za človekovo zdravje in okolje, da se v vsej Uniji na skladen in učinkovit način zagotovi visoka raven varstva.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za organizacije, kot so opredeljene v členu 3(1).

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) vojaške organizacije, obrate ali skladiščne prostore;
- (b) nevarnosti, ki nastanejo zaradi ionizirajočega sevanja iz snovi;
- (c) prevoz nevarnih snovi ter neposredno s tem povezano vmesno začasno skladiščenje pri cestnem in železniškem prevozu, v notranjem vodnem prometu, pri prevozu po morju ali po zraku zunaj organizacij, ki so zajete v tej direktivi, vključno z nakladanjem in razkladanjem ter prenosom od enega do drugega prevoznega sredstva v pristaniščih, na grajenih nabrežjih ali ranžirnih postajah;
- (d) prenos nevarnih snovi po cevovodih, vključno s črpalnimi postajami, zunaj organizacij, ki so zajete v tej direktivi;
- (e) izkoriščanje, in sicer raziskovanje, pridobivanje ter predelavo rudnin v rudnikih in kamnolomih, vključno s pomočjo vrtin;
- (f) raziskovanje in izkoriščanje rudnin na morju, vključno z ogljikovodiki;

(g) skladiščenje plina na podzemnih lokacijah na morju, vključno z lokacijami, namenjenimi skladiščenju, in lokacijami, kjer se izvaja tudi raziskovanje in izkoriščanje rudnin, vključno z ogljikovodiki, na morju;

(h) odlagališča odpadkov, vključno s podzemnim skladiščenjem odpadkov.

Ne glede na točki (e) in (h) prvega pododstavka so v področje uporabe te direktive zajeti podzemno skladiščenje plina na kopnem v naravnih plasteh, vodonosnikih, solnih jamah in opušenih rudnikih ter kemijski in toplotni postopki obdelave ter skladiščenja, povezana s temi postopki, ki vključujejo nevarne snovi, pa tudi delujoči obrati za odlaganje jalovine, vključno z bazeni ali nasipi jalovine, ki vsebujejo nevarne snovi.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „organizacija“ pomeni vse območje, ki je pod nadzorom upravljavca in v katerem so navzoče nevarne snovi v enem ali več obratih, vključno s skupno ali z njimi povezano infrastrukturo ali dejavnostmi; to zajema tako organizacije nižje kot višje stopnje;
2. „organizacija nižje stopnje“ pomeni organizacijo, v kateri so prisotne nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin, navedenih v stolpcu 2 dela 1 ali stolpcu 2 dela 2 Priloge I, vendar manjše od količin, navedenih v stolpcu 3 dela 1 ali stolpcu 3 dela 2 Priloge I, po potrebi z uporabo pravila seštevanja, določenega v opombi 4 k Prilogi I;
3. „organizacija višje stopnje“ pomeni organizacijo, v kateri so prisotne nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin, navedenih v stolpcu 3 dela 1 ali stolpcu 3 dela 2 Priloge I, po potrebi z uporabo pravila seštevanja, določenega v opombi 4 k Prilogi I;
4. „sosednja organizacija“ pomeni organizacijo, ki je tako blizu druge organizacije, da je zaradi tega večje tveganje večje nesreče ali utegne imeti hujše posledice;
5. „nova organizacija“ pomeni:

- (a) organizacijo, ki začne delovati ali je zgrajena 1. junija 2015 ali po tem datumu, ali

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (b) kraj obratovanja, ki sodi v področje uporabe te direktive, ali organizacija nižje stopnje, ki postane organizacija višje stopnje, ali obratno, s 1. junijem 2015 ali po tem datumu, zaradi sprememb njenih obratov ali dejavnosti, tako da se spremeni njen nabor nevarnih snovi;
6. „obstoječa organizacija“ pomeni organizacijo, ki 31. maja 2015 sodi v področje uporabe Direktive 96/82/ES, od 1. junija 2015 naprej pa v področje uporabe te direktive, ne da bi se spremenila njena razvrstitev med organizacije nižje ali višje stopnje;
7. „druga organizacija“ pomeni kraj obratovanja, ki sodi v področje uporabe te direktive, ali organizacijo nižje stopnje, ki postane organizacija višje stopnje, ali obratno, s 1. junijem 2015 ali po tem datumu iz razlogov, ki niso navedeni v točki 5;
8. „obrat“ pomeni tehnično enoto znotraj organizacije bodisi na ali pod površjem, v kateri se nevarne snovi proizvajajo, uporabljajo, se z njimi ravna ali se jih skladišči; vključuje vso opremo, konstrukcije, cevovode, stroje, orodje, lastne priključke na železniške tire, doke, razkladalna nabrežja za potrebe obrata, pomole, skladišča ali podobne konstrukcije, plavajoče ali drugačne, potrebne za delovanje tega obrata;
9. „upravljaavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzoruje organizacijo ali obrat ali ki ji je bila, če je to določeno v nacionalni zakonodaji, podeljena odločilna gospodarska pristojnost ali pristojnost odločanja za tehnično obratovanje organizacije ali obrata;
10. „nevarna snov“ pomeni snov ali zmes, zajeto v delu 1 ali navedeno v delu 2 Priloge I, vključno v obliki surovine, proizvoda, stranskega proizvoda, ostanka ali vmesnega proizvoda;
11. „zmes“ pomeni zmes ali raztopino, sestavljeno iz dveh ali več snovi;
12. „prisotnost nevarnih snovi“ pomeni dejansko ali pričakovano prisotnost nevarnih snovi v organizaciji ali nevarnih snovi, ki bi razumno predvidljivo lahko nastale med izgubo nadzora nad procesi, vključno s skladiščenjem, v katerem koli obratu znotraj organizacije, v količinah, ki so enake ali večje od količin za razvrstitev iz dela 1 ali dela 2 Priloge I;
13. „večja nesreča“ pomeni dogodek, kot je nastanek večje emisije, požara ali eksplozije, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju katere koli organizacije, zajete v tej direktivi, in ki lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj organizacije povzroči hudo nevarnost za človekovo zdravje ali okolje ter vključuje eno ali več nevarnih snovi;
14. „nevarnost“ pomeni notranjo lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju;
15. „tveganje“ pomeni verjetnost, da bodo ob določenem času ali v določenih okoliščinah nastali določeni učinki;
16. „skladiščenje“ pomeni prisotnost količine nevarnih snovi za namene skladiščenja, hrambe na varnem ali vzdrževanja zaloge;
17. „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb ter njihova združenja, organizacije ali skupine v skladu z nacionalnim pravom ali prakso;
18. „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero vplivajo ali bi utegnili vplivati postopki odločanja ali ki ima interes pri odločanju o kateri koli zadevi, zajeti v členu 15(1); za namene te opredelitve se šteje, da imajo interes nevladne organizacije, ki podpirajo varstvo okolja in izpolnjujejo ustrezne pogoje nacionalnega prava;
19. „inšpekcijski pregled“ pomeni vse ukrepe, vključno z obiski na kraju samem, preverjanjem notranjih ukrepov, sistemov, poročil in dokumentov o nadaljnjem ukrepanju ter vseh potrebnih nadaljnjih ukrepov, ki jih izvaja pristojni organ ali se izvajajo v njegovem imenu za preverjanje in spodbujanje skladnosti organizacij z zahtevami te direktive.

Člen 4

Ocena nevarnosti večje nesreče za posamezno nevarno snov

1. Komisija, kadar je ustrezno ali v vsakem primeru na podlagi uradnega obvestila države članice v skladu z odstavkom 2, oceni, ali je za posamezno nevarno snov, zajeto v delu 1 ali navedeno v delu 2 Priloge I, nemogoče, da bi povzročila sproščanje snovi ali energije, zaradi česar bi lahko prišlo do večje nesreče, in sicer v razumno predvidljivih tako običajnih kot izrednih razmerah. Pri tej oceni se upoštevajo informacije iz odstavka 3, temelji pa na eni ali več naslednjih značilnostih:

- (a) fizični obliki nevarne snovi pri običajnih razmerah obdelave ali ravnanja ali pri nepredvideni odpovedi zadrževanja;

(b) lastnostih nevarne snovi, zlasti tistih, ki so povezane z razpršitvijo v primeru večje nesreče, kot na primer molekulska masa in nasičen parni tlak;

(c) najvišji koncentraciji snovi v primeru zmesi.

Za namene prvega pododstavka bi bilo treba, kadar je ustrezno, upoštevati tudi zadrževanje in običajno pakiranje nevarne snovi, še posebej, kadar zanjo velja posebna zakonodaja Unije.

2. Kadar država članica meni, da nevarna snov ne pomeni nevarnosti večje nesreče v skladu z odstavkom 1, o tem uradno obvesti Komisijo skupaj z dokazili, vključno z informacijami iz odstavka 3.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 informacije, potrebne za oceno tistih lastnosti zadevne nevarne snovi, ki bi utegnile pomeniti zdravstveno, fizikalno in okoljsko nevarnost, vključujejo:

(a) podroben seznam lastnosti, potrebnih za oceno potenciala nevarnih snovi za fizikalno, zdravstveno ali okoljsko škodljivost;

(b) fizikalne in kemijske lastnosti (na primer molekulska masa, nasičen parni tlak, inherentno toksičnost, vrelišče, reaktivnost, viskoznost, topljivost in druge relevantne lastnosti);

(c) lastnosti zdravstvene in fizikalne nevarnosti (na primer reaktivnost, vnetljivost, toksičnost z dodatnimi dejavniki, kot so način poškodovanja telesa, razmerje med poškodbami in smrtnostjo ter dolgoročni učinki, pa tudi druge relevantne lastnosti);

(d) lastnosti okoljske nevarnosti (na primer strupenost za okolje, obstojnost, kopičenje v organizmih, potencial za daljnosežen prenos v okolju in druge relevantne lastnosti);

(e) po možnosti razvrščenost snovi ali zmesi v Uniji;

(f) informacije o pogojih obratovanja, značilnih za posamezno snov (na primer temperaturo, pritisk in druge ustrezne pogoje), pri katerih se nevarna snov skladišči, uporablja in/ali je navzoča v primeru predvidljivega izrednega delovanja ali v primeru nesreče, na primer požara.

4. Komisija po oceni iz odstavka 1 po potrebi predloži zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu, da se zadevna nevarna snov izključi iz področja uporabe te direktive.

Člen 5

Splošne obveznosti upravljavca

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč ter omejevanje njihovih posledic za človekovo zdravje in okolje.

2. Države članice zagotovijo, da lahko upravljavec kadar koli, zlasti pa za namene inšpekcijskih pregledov iz člena 20, pristojnemu organu iz člena 6 dokaže, da je izvedel vse potrebne ukrepe, kot je določeno v tej direktivi.

Člen 6

Pristojni organ

1. Brez poseganja v odgovornosti upravljavca, države članice ustanovijo ali imenujejo pristojni organ oziroma organe, ki so odgovorni za izvajanje obveznosti iz te direktive (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), in po potrebi tudi organe za zagotavljanje tehnične pomoči pristojnemu organu. Države članice, ki ustanovijo ali določijo več kot en pristojni organ, zagotovijo popolno usklajenost postopkov za izvajanje njihovih obveznosti.

2. Pristojni organi in Komisija sodelujejo pri dejavnostih v podporo izvajanju te direktive in po potrebi pritegnejo k sodelovanju zainteresirane strani.

3. Za namene te direktive države članice zagotovijo, da pristojni organi sprejmejo enakovredne informacije, ki jih upravljavci predložijo v skladu z drugo zadevno zakonodajo Unije in ki izpolnjujejo katero koli zahtevo te direktive. V takih primerih pristojni organi zagotovijo, da so izpolnjene zahteve te direktive.

Člen 7

Priglasitev

1. Države članice od upravljavca zahtevajo, da pristojnemu organu pošlje priglasitev, ki vsebuje naslednje informacije:

(a) ime in/ali trgovsko ime upravljavca ter poln naslov zadevne organizacije;

(b) registrirani sedež upravljavca s polnim naslovom;

(c) ime in položaj odgovorne osebe v organizaciji, če se razlikuje od točke (a);

- (d) zadostne informacije za določitev vključenih ali verjetno prisotnih nevarnih snovi in kategorij snovi;
- (e) količino in fizikalno obliko zadevnih nevarnih snovi;
- (f) dejavnost ali predlagano dejavnost obrata ali skladiščnega prostora;
- (g) neposredno okolico organizacije in dejavnike, ki bi utegnili povzročiti večjo nesrečo ali poslabšati njene posledice, vključno s podrobnostmi o sosednjih organizacijah, če so na voljo, pa tudi o napravah, ki ne sodijo v področje uporabe te direktive, področjih in posegih v prostor, ki bi lahko povzročili ali povečali tveganje ali posledice večje nesreče ter verižne učinke.

2. Priglasitev ali posodobitev priglasitve se pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:

- (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja oziroma pred spremembami, zaradi katerih se spremeni njihov nabor nevarnih snovi;
- (b) za vse druge primere v letu dni od datuma, od katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, če je upravljavec že poslal priglasitev pristojnemu organu v skladu z zahtevami nacionalne zakonodaje pred 1. junijem 2015, pri čemer so informacije v priglasitvi v skladu z odstavkom 1 in so ostale nespremenjene.

4. Upravljavec vnaprej obvesti pristojni organ v naslednjih primerih:

- (a) znatno povečanje ali zmanjšanje količine ali znatna sprememba značilnosti ali fizikalne oblike navzoče nevarne snovi ali večja sprememba postopka, v katerem se uporablja nevarna snov, navedena v priglasitvi, ki jo pripravi upravljavec v skladu z odstavkom 1;
- (b) sprememba organizacije ali obrata, ki bi lahko imela znatne posledice za nevarnosti večjih nesreč;
- (c) trajno zaprtje ali razgradnja organizacije ali
- (d) spremembe glede informacij iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1.

Člen 8

Politika preprečevanja večjih nesreč

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec pripravi pisni dokument, v katerem navede politiko preprečevanja večjih nesreč (MAPP), in da zagotovi pravilno izvajanje te politike. MAPP je zasnovan tako, da zagotavlja visoko raven varovanja človekovega zdravja in okolja. Sorazmeren je z nevarnostmi večjih nesreč. Vključuje splošne cilje in načela ukrepanja upravljavca, vlogo in odgovornost upravljanja kakor tudi zavezanost nenehnemu izboljševanju obvladovanja nevarnosti večjih nesreč in zagotavljanje visoke ravni varovanja.

2. MAPP se pripravi in, kadar tako zahteva nacionalno pravo, pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:

- (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja ali pred spremembami, zaradi katerih se spremeni njihov nabor nevarnih snovi;
- (b) za vse druge primere v letu dni od datuma, od katerega se ta direktiva začne uporabljati za zadevno organizacijo.

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, če je upravljavec že določil MAPP ter ga, kadar to zahteva nacionalno pravo, poslal pristojnemu organu pred 1. junijem 2015, pri čemer so informacije v MAPP v skladu z odstavkom 1 in so ostale nespremenjene.

4. Brez poseganja v odstavek 11 upravljavec redno pregleduje in po potrebi posodablja MAPP vsaj vsakih pet let. Kadar tako zahteva nacionalno pravo, se posodobljen MAPP nemudoma pošlje pristojnemu organu.

5. MAPP se izvaja z ustreznimi sredstvi, strukturami in sistemom upravljanja varnosti v skladu s Prilogo III, sorazmerno glede na nevarnost večjih nesreč ter glede na kompleksnost organiziranosti ali dejavnosti organizacije. Za organizacije nižje stopnje se obveznost izvajati MAPP lahko izpolni z drugimi ustreznimi sredstvi, strukturami in sistemi upravljanja, sorazmerno glede na nevarnost večjih nesreč, ob upoštevanju načel iz Priloge III.

Člen 9

Verižni učinki

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ z uporabo informacij, ki jih prejme od upravljavcev v skladu s členoma 7 in 10, ali po zahtevi pristojnega organa za dodatne informacije ali z inšpekcijskimi pregledi v skladu s členom 20 določi vse organizacije nižje stopnje in višje stopnje ali skupine organizacij, za katere se lahko poveča tveganje ali lahko nastanejo posledice večje nesreče zaradi geografskega položaja in bližine takšnih organizacij ter njihovih zalog nevarnih snovi.

2. Kadar pristojni organ razpolaga z dodatnimi informacijami poleg tistih, ki jih zagotovi upravljavec v skladu s točko (g) člena 7(1), jih da na voljo temu upravljavcu, če je to potrebno za izvajanje tega člena.

3. Države članice zagotovijo, da upravljavci organizacij, določenih v skladu z odstavkom 1:

- (a) med seboj izmenjujejo ustrezne informacije, da lahko te organizacije upoštevajo vrsto in obseg skupne nevarnosti večje nesreče pri svojem MAPP, sistemih upravljanja varnosti, varnostnih poročilih in načrtih ukrepov v organizaciji ob nesrečah, kakor je primerno;
- (b) sodelujejo pri obveščanju javnosti in sosednjih naprav, ki ne spadajo v področje uporabe te direktive, ter pri pošiljanju informacij organu, pristojnemu za pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.

Člen 10

Varnostno poročilo

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec organizacije višje stopnje pripravi varnostno poročilo z namenom, da:

- (a) prikaže, da se MAPP in sistem upravljanja varnosti za njeno izvajanje uresničujeta v skladu z informacijami iz Priloge III;
- (b) prikaže, da so ugotovljene nevarnosti za nastanek večjih nesreč in predvideni poteki večjih nesreč ter sprejeti potrebni ukrepi za preprečevanje takih nesreč in omejitev njihovih posledic za človekovo zdravje in okolje;
- (c) prikaže, da sta ustrezna varnost in zanesljivost upoštevani pri načrtovanju, izgradnji, obratovanju ter vzdrževanju vsakega obrata, skladiščnega prostora, opreme in infrastrukture za njegovo obratovanje, ki so povezani z nevarnostmi nastanka večjih nesreč znotraj organizacije;
- (d) prikaže, da so pripravljene načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah, in predloži informacije, ki omogočajo pripravo načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
- (e) zagotovi zadostne informacije pristojnemu organu, da lahko odloča o umestitvi novih dejavnosti ali posegih v prostor okrog obstoječih organizacij.

2. Varnostno poročilo vsebuje vsaj podatke in informacije, navedene v Prilogi II. V njem so navedena imena zadevnih organizacij, vključenih v pripravo poročila.

3. Varnostno poročilo se pošlje pristojnemu organu v naslednjih rokih:

- (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja ali pred spremembami, zaradi katerih se spremeni njihov nabor nevarnih snovi;
- (b) za obstoječe organizacije višje stopnje do 1. junija 2016;
- (c) za druge organizacije v dveh letih od datuma, od katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo, če je upravljavec že poslal varnostno poročilo pristojnemu organu v skladu z zahtevami nacionalnega prava pred 1. junijem 2015, pri čemer so informacije v poročilu v skladu z odstavkoma 1 in 2 ter so ostale nespremenjene. Za skladnost z odstavkoma 1 in 2 upravljavec predloži vse spremenjene dele varnostnega poročila v obliki, ki jo določi pristojni organ, ob upoštevanju rokov iz odstavka 3.

5. Brez poseganja v odstavek 11 upravljavec redno pregleduje in po potrebi posodablja varnostno poročilo vsaj vsakih pet let.

Upravljavec pregleda in po potrebi posodobi varnostno poročilo po večji nesreči v njegovi organizaciji in drugače kadar koli na pobudo upravljavca ali na zahtevo pristojnega organa, kadar je to upravičeno zaradi novih dejstev ali novih tehnoloških spoznanj s področja zagotavljanja varnosti, vključno s spoznanji, ki temeljijo na analizi nesreč, ali, kolikor je le mogoče, „skorajšnjih nesreč“, in zaradi novih spoznanj v zvezi z oceno nevarnosti.

Posodobljeno varnostno poročilo ali njegovi posodobljeni deli se nemudoma pošljejo pristojnemu organu.

6. Preden upravljavec začne gradnjo ali obratovanje ali v primerih iz točk (b) in (c) odstavka 3 ter iz odstavka 5 tega člena, pristojni organ v razumnem roku po prejemu poročila sporoči sklepne ugotovitve pregleda varnostnega poročila upravljavcu in, kadar je ustrezno, v skladu s členom 19 prepove začetek obratovanja ali nadaljnje obratovanje zadevne organizacije.

Člen 11

Spremembe obrata, organizacije ali skladišnega prostora

Pri spremembah obrata, organizacije, skladišnega prostora ali postopka ali vrste ali fizične oblike ali količine nevarnih snovi, ki bi lahko imele znatne posledice za tveganja večjih nesreč ali bi lahko povzročile, da organizacija nižje stopnje postane organizacija višje stopnje ali obratno, države članice zagotovijo, da upravljavec pregleda in po potrebi posodobi prigrasitev, MAPP, sisteme upravljanja varnosti in varnostno poročilo ter obvesti pristojni organ o podrobnostih teh posodobitev pred to spremembo.

Člen 12

Načrti ukrepov ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo, da za vse organizacije višje stopnje:

- (a) upravljavec pripravi načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah za ukrepe, ki bi jih bilo treba izvesti v organizaciji;
- (b) upravljavec pristojnemu organu zagotovi potrebne informacije, da mu omogoči pripravo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
- (c) organi, ki jih za ta namen imenuje država članica, pripravijo načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah za ukrepe, ki jih je treba izvesti zunaj organizacije, v dveh letih po prejemu potrebnih informacij od upravljavca v skladu s točko (b).

2. Upravljavci izpolnijo obveznosti iz točk (a) in (b) odstavka 1 v naslednjih rokih:

- (a) za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom obratovanja oziroma pred spremembami, zaradi katerih se spremeni nabor nevarnih snovi;
- (b) za obstoječe organizacije višje stopnje do 1. junija 2016, razen če so načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah, sestavljen v skladu z zahtevami nacionalnega prava pred tem datumom, in informacije v načrtu ter informacije iz točke (b) odstavka 1 v skladu s tem členom in so ostali nespremenjeni;
- (c) za druge organizacije v dveh letih od datuma, od katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo.

3. Cilji priprave načrtov ukrepov ob nesrečah so:

- (a) omejevanje in obvladovanje izrednih dogodkov, da se čim bolj zmanjšajo njihovi učinki in omeji škoda za človekovo zdravje, okolje in premoženje;
- (b) izvajanje ukrepov, potrebnih za varovanje človekovega zdravja in okolja pred učinki večjih nesreč;
- (c) sporočanje potrebnih informacij javnosti in zadevnim službam ali organom na zadevnem območju;
- (d) vzpostavitev prvotnega stanja in očiščenje okolja po večji nesreči.

Načrti ukrepov ob nesrečah vsebujejo informacije iz Priloge IV.

4. Države članice zagotovijo, da so načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah iz te direktive izdelani po posvetovanju z osebjem, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim dolgoročno zaposlenim podizvajalskim osebjem.

5. Države članice zagotovijo, da ima zadevna javnost možnost dovolj zgodaj izraziti svoja mnenja o načrtih ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah pri njihovi pripravi ali kadar se bistveno spremenijo.

6. Države članice zagotovijo, da upravljavci in pristojni organi pregledajo, preskusijo ter po potrebi posodobijo načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah v primernih časovnih obdobjih, ki niso daljši od treh let. Pri pregledu se upoštevajo spremembe, ki so nastale v zadevnih organizacijah ali zadevnih službah za ukrepanje ob nesrečah, nova strokovna spoznanja in znanje v zvezi z odzivom na večje nesreče.

Države članice pri načrtih ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah upoštevajo nujnost krepitev sodelovanja na področju civilne zaščite ob večjih nesrečah.

7. Države članice zagotovijo, da upravljavec ali po potrebi za ta namen določen pristojni organ začne nemudoma izvajati načrte ukrepov ob nesrečah v primeru večje nesreče ali kadar se zgodi nenadzorovan dogodek, za katerega je upravičeno mogoče pričakovati, da bi lahko povzročil večjo nesrečo.

8. Pristojni organ lahko na podlagi informacij iz varnostnega poročila odloči, da ni treba pripraviti načrta ukrepov zunaj organizacije iz odstavka 1, in navede razloge za svojo odločitev.

Člen 13

Načrtovanje rabe prostora

1. Države članice zagotovijo, da se pri politikah rabe prostora ali drugih zadevnih politikah upoštevajo cilji preprečevanja večjih nesreč ter omejevanja njihovih posledic za človekovo zdravje in okolje. To zagotovijo z nadzorom nad:

- (a) umeščanjem novih organizacij v prostor;
 - (b) spremembami organizacij iz člena 11;
 - (c) novimi posegi v prostor, vključno s prometnimi potmi, javnimi območji in stanovanjskimi območji v bližini organizacij, kadar je lahko umestitev v prostor izvor tveganja, ali poveča tveganje ali posledice večjih nesreč.
2. Države članice zagotovijo, da se pri njihovih politikah rabe prostora ali drugih zadevnih politikah ter postopkih za njihovo izvajanje dolgoročno upošteva potreba po:

- (a) ohranitvi ustrezne razdalje med organizacijami, ki so zajete v tej direktivi, ter stanovanjskimi območji, javnimi zgradbami in površinami, rekreacijskimi območji, ter, kolikor je to mogoče, glavnimi prometnimi potmi;
- (b) varstvu območij posebnega pomena za ohranjanje narave ali posebej občutljivih območij v bližini organizacij, kadar je ustrezno z ustreznimi varnostnimi razdaljami ali drugimi zadevnimi ukrepi;
- (c) pri obstoječih organizacijah se upošteva potreba po dodatnih tehničnih ukrepih v skladu s členom 5, da se ne poveča tveganje za človekovo zdravje in okolje.

3. Države članice zagotovijo, da vsi pristojni organi in organi za načrtovanje, ki so pristojni za sprejemanje odločitev na tem področju, določijo ustrezne postopke za posvetovanje, da se olajša izvajanje politik iz odstavka 1. Postopki so oblikovani tako, da zagotovijo, da upravljavci posredujejo zadostne informacije o tveganjih, ki izhajajo iz organizacije, in da so na voljo tehnični nasveti glede teh tveganj, bodisi za vsak primer posebej ali na splošno, kadar se sprejemajo odločitve.

Države članice zagotovijo, da upravljavci organizacij nižje stopnje na zahtevo pristojnega organa zagotovijo zadostne informacije o tveganjih, ki izhajajo iz organizacije, ki so potrebne za namene načrtovanja prostora.

4. Zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena se uporabljajo brez poseganja v določbe Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje⁽¹⁾, Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽²⁾ ter druge zadevne zakonodaje Unije. Države članice lahko zagotovijo usklajene ali skupne postopke za izpolnjevanje zahtev tega člena in zahtev navedene zakonodaje, da se med drugim prepreči podvajanje ocen ali posvetovanj.

Člen 14

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so informacije iz Priloge V vedno dostopne javnosti, tudi elektronsko. Informacije se po potrebi posodablajo, tudi v primeru sprememb iz člena 11.

2. Države članice za organizacije višje stopnje zagotovijo tudi, da:

- (a) se vsem osebam, za katere je verjetno, da jih bo prizadela večja nesreča, redno in v najustreznejši obliki posredujejo jasne in razumljive informacije o varnostnih ukrepih ter pravilnem ravnanju v primeru večje nesreče, ne da bi to posebej zahtevale;
- (b) je varnostno poročilo na zahtevo dostopno javnosti ob upoštevanju člena 22(3); kadar se uporablja člen 22(3), je na voljo spremenjeno poročilo, na primer v obliki netehničnega povzetka, ki vključuje vsaj splošne informacije o nevarnostih večjih nesreč in možnih učinkih na človekovo zdravje in okolje ob večji nesreči;
- (c) se javnosti na zahtevo omogoči dostop do seznama nevarnih snovi ob upoštevanju člena 22(3).

Informacije, ki se posredujejo v skladu s točko (a) prvega pododstavka tega odstavka, vključujejo vsaj informacije iz Priloge V. Te informacije se prav tako zagotovijo vsem stavbam in območjem v javni uporabi, vključno s šolami in bolnišnicami, ter vsem sosednjim organizacijam v primeru organizacij iz člena 9. Države članice zagotovijo, da se informacije posredujejo vsaj vsakih pet let ter redno pregledujejo in po potrebi posodablajo, vključno v primeru sprememb iz člena 11.

3. Države članice v zvezi z možnostjo nastanka večje nesreče s čezmejnimi učinki v eni od organizacij višje stopnje zagotovijo

⁽¹⁾ UL L 26, 28.1.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

zadostne informacije državam članicam, ki bi jih lahko prizadele take nesreče, da te lahko, kadar je to primerno, uporabijo vse ustrezne določbe iz členov 12 in 13 ter tega člena.

4. Kadar se je zadevna država članica odločila, da organizacija v bližini ozemlja druge države članice ne predstavlja nevarnosti večje nesreče izven območja organizacije v smislu člena 12(8) in zato zanjo ni treba pripraviti načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah po členu 12(1), o svoji utemeljeni odločitvi obvesti drugo državo članico.

Člen 15

Javno posvetovanje in sodelovanje javnosti pri odločanju

1. Države članice zagotovijo, da lahko zadevna javnost že zgodaj dobi priložnost, da izrazi svoje mnenje o posebnih individualnih projektih v zvezi z naslednjim:

- (a) pri načrtovanju novih organizacij v skladu s členom 13;
 - (b) pri bistvenih spremembah organizacij v skladu s členom 11, kadar za takšne spremembe veljajo obveznosti iz člena 13;
 - (c) pri novih posegih v prostor okrog organizacij, kadar umestitve novih organizacij ali novi posegi v prostor povzročajo večje tveganje ali hujše posledice večjih nesreč v skladu s členom 13.
2. Ob upoštevanju posebnih individualnih projektov iz odstavka 1 se javnost obvesti prek javnih objav ali na druge primerne načine, vključno z razpoložljivimi elektronskimi mediji, o naslednjih zadevah že na začetni stopnji postopka sprejemanja odločitve in najpozneje takrat, ko je informacije mogoče razumno posredovati:

- (a) o predmetu posebnega projekta;
- (b) kadar je primerno, o dejstvu, da je projekt predmet nacionalne ali čezmejne presoje vplivov na okolje ali posvetovanja med državami članicami v skladu s členom 14(3);
- (c) o podrobnih podatkih o pristojnem organu, odgovornem za odločanje, od katerega je mogoče pridobiti ustrezne podatke in ki mu je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, ter o podrobnostih rokov za predložitev pripomb ali vprašanj;
- (d) o vrsti možnih odločitev ali osnutku odločitve, če obstaja;
- (e) o navedbi rokov in krajev, kje ali na kakšen način je ustrezen podatek na voljo;

(f) o podatkih glede določb za sodelovanje javnosti in posvetovanje v skladu z odstavkom 7 tega člena.

3. Kar zadeva posebne individualne projekte iz odstavka 1, države članice zagotovijo, da se v primernih rokih omogoči zadevni javnosti dostop do naslednjega:

- (a) v skladu z nacionalno zakonodajo, do glavnih poročil in predlogov, predloženih pristojnemu organu v času, ko je zadevna javnost obveščena v skladu z odstavkom 2;
- (b) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do podatkov o okolju⁽¹⁾, drugih podatkov, kakor so navedeni v odstavku 2 tega člena, ki so pomembni za zadevno odločitev in ki so na voljo šele po tem, ko je zadevna javnost že obveščena v skladu z navedenim odstavkom.

4. Države članice zagotovijo, da ima zadevna javnost pravico izraziti pripombe in mnenja pristojnemu organu pred sprejemom odločitve o posebnem individualnem projektu iz odstavka 1 ter da se rezultati posvetovanj v skladu z odstavkom 1 ustrezno upoštevajo pri odločanju.

5. Države članice zagotovijo, da ob sprejetju zadevnih odločitev pristojni organ javnosti omogoči dostop do:

- (a) vsebine odločitve in razlogov, na katerih temelji, vključno z vsemi poznejšimi posodobitvami;
- (b) rezultatov posvetovanj, opravljenih pred sprejetjem odločitve, in obrazložitve, kako so se ta posvetovanja upoštevala pri tej odločitvi.

6. Kadar se pripravijo splošni načrti ali programi v zvezi z zadevami iz točke (a) ali (c) odstavka 1, države članice zagotovijo, da dobi javnost zgodnje in dejanske priložnosti za sodelovanje pri njihovi pripravi in spremembah ali pregledu z uporabo postopkov iz člena 2(2) Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem⁽²⁾.

Države članice opredelijo javnost, ki je upravičena sodelovati za namene tega odstavka, vključno z ustreznimi nevladnimi organizacijami, ki izpolnjujejo katere koli zadevne zahteve nacionalnega prava, na primer tiste, ki se zavzemajo za varstvo okolja.

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

⁽²⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

Ta odstavek se ne uporablja za načrte in programe, za katere se izvaja postopek s sodelovanjem javnosti v skladu z Direktivo 2001/42/ES.

7. Podrobne ureditve v zvezi z obveščanjem javnosti in posvetovanjem z zadevno javnostjo določijo države članice.

Zagotovijo se razumni časovni okviri za različne faze, da se zagotovi dovolj časa za obveščanje javnosti in da se zadevni javnosti omogoči, da se pripravi ter učinkovito sodeluje v postopku okoljskega odločanja ob upoštevanju določb tega člena.

Člen 16

Informacije, ki jih sporoči upravljavec, in ukrepi, ki se sprejmejo po večji nesreči

Države članice zagotovijo, da upravljavec takoj, ko je to izvedljivo, po večji nesreči na najustreznejši način:

- (a) obvesti pristojni organ;
- (b) pristojnemu organu, takoj ko so na voljo, zagotovi naslednje informacije:
 - (i) o okoliščinah nesreče;
 - (ii) o zadevnih nevarnih snoveh;
 - (iii) o razpoložljivih podatkih za presojo učinkov nesreče na človekovo zdravje, okolje in premoženje;
 - (iv) o izvedenih nujnih ukrepih;
- (c) pristojni organ obvesti o nameravanih postopkih za:
 - (i) ublažitev srednjeročnih in dolgoročnih učinkov nesreče;
 - (ii) preprečitev kakršne koli ponovitve takšne nesreče;
- (d) posodobi predložene informacije, če se z nadaljnjo preiskavo razkrijejo dodatna dejstva, zaradi katerih se te informacije ali sklepi spremenijo.

Člen 17

Ukrepanje pristojnega organa po večji nesreči

Države članice po večji nesreči zahtevajo, da pristojni organ:

- (a) zagotovi sprejete nujnih, srednjeročnih in dolgoročnih ukrepov, ki bi se lahko izkazali za potrebne;

(b) z inšpekcijskim pregledom, preiskavo ali na drug ustrezen način zbere potrebne informacije za celovito analizo nesreče s tehničnega, organizacijskega in vodstvenega vidika;

(c) ustrezno ukrepa in zagotovi, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za odpravo posledic nesreče;

(d) izdela priporočila za preventivne ukrepe v prihodnje ter

(e) osebe, za katere obstaja verjetnost, da jih bo nesreča, ki se je zgodila, prizadela, obvesti o nesreči in, kadar je to ustrezno, o ukrepih, sprejetih za ublažitev njenih posledic.

Člen 18

Informacije, ki jih po večji nesreči posredujejo države članice

1. Za namene preprečevanja in ublažitve večjih nesreč države članice obvestijo Komisijo o večjih nesrečah, ki izpolnjujejo merila iz Priloge VI in ki so se zgodile na njihovem ozemlju. Komisiji posredujejo naslednje podrobnosti:

- (a) državo članico, ime in naslov organa, pristojnega za poročilo;
- (b) datum, čas in kraj nesreče, vključno s polnim imenom upravljavca in naslovom vključene organizacije;
- (c) kratek opis okoliščin nesreče, skupaj z vključenimi nevarnimi snovmi ter neposrednimi učinki za človekovo zdravje in okolje;
- (d) kratek opis izvedenih nujnih ukrepov in takojšnjih ukrepov za preprečitev ponovitve nesreče;
- (e) rezultate njihove analize in priporočila.

2. Informacije iz odstavka 1 tega člena se posredujejo takoj, ko je izvedljivo, vendar najpozneje v enem letu od datuma nesreče, pri čemer uporabijo zbirko podatkov iz člena 21(4). Kadar je mogoče zagotoviti samo predhodne informacije iz točke (e) odstavka 1 v tem roku za vključitev v zbirko podatkov, se informacije posodobijo, ko so na voljo rezultati nadaljnje analize in priporočila.

Države članice lahko sporočijo informacije iz točke (e) odstavka 1 pozneje, da se omogoči dokončanje sodnih postopkov, na katere bi lahko vplivalo to poročanje.

3. Za namene posredovanja informacij iz odstavka 1 tega člena, ki ga izvajajo države članice, se določi poročilo v obliki izvedbenih aktov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

4. Države članice sporočijo Komisiji ime in naslov vsakega organa, ki bi lahko imel pomembne informacije o večjih nesrečah in ki lahko svetuje pristojnim organom drugih držav članic, ki morajo ukrepati v primeru take nesreče.

Člen 19

Prepoved obratovanja

1. Države članice prepovejo obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali katerega koli njihovega dela, če so ukrepi upravljavca za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč zelo pomanjkljivi. V ta namen države članice med drugim upoštevajo resno neizpolnjevanje izvajanja potrebnih ukrepov, opredeljeno v inšpekcijskem poročilu.

Države članice lahko prepovejo obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali katerega koli njihovega dela, če upravljavec v določenem roku ne predloži priglasitve, poročil ali drugih informacij v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko upravljavci pri ustreznem organu, določenem v skladu z nacionalnim pravom in postopki, pritožijo zoper akt o prepovedi pristojnega organa v skladu z odstavkom 1.

Člen 20

Inšpekcijski pregledi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo sistem inšpekcijskih pregledov.

2. Inšpekcijski pregledi ustrezajo vrsti zadevne organizacije. Inšpekcijski pregledi niso odvisni od prejetega varnostnega poročila ali katerega koli drugega predloženega poročila. Zadoščajo za načrtovano in sistematično preverjanje tehničnih ali organizacijskih sistemov ali sistemov vodenja in upravljanja v organizaciji, tako da zlasti zagotovijo, da:

- (a) lahko upravljavec prikaže, da je v povezavi z raznimi dejavnostmi organizacije sprejel ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč;
- (b) lahko upravljavec prikaže, da je zagotovil ustrezna sredstva za omejevanje posledic večjih nesreč v organizaciji in zunaj nje;
- (c) podatki in informacije iz varnostnega poročila ali katerega koli drugega predloženega poročila primerno odražajo razmere v organizaciji;

(d) so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s členom 14.

3. Države članice zagotovijo, da so vse organizacije zajete v inšpekcijskem načrtu na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ter da se ta načrt redno pregleduje in, kadar je ustrezno, posodablja.

Vsak inšpekcijski načrt vključuje naslednje:

- (a) splošno oceno zadevnih varnostnih vprašanj;
- (b) geografsko območje, ki ga zajema inšpekcijski načrt;
- (c) seznam organizacij, ki jih zajema načrt;
- (d) seznam skupin organizacij z možnimi verižnimi učinki v skladu s členom 9;
- (e) seznam organizacij, v katerih bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče;
- (f) postopke za redne inšpekcijske preglede, vključno s programi za te preglede v skladu z odstavkom 4;
- (g) postopke za izredne inšpekcijske preglede v skladu z odstavkom 6;
- (h) določbe glede sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

4. Pristojni organ na podlagi inšpekcijskih načrtov iz odstavka 3 redno pripravlja programe za redne inšpekcijske preglede vseh organizacij, ki vključujejo pogostost obiskov na kraju samem za različne vrste organizacij.

Obdobje med dvema zaporednima obiskoma na kraju samem ni daljše od enega leta za organizacije višje stopnje in treh let za organizacije nižje stopnje, razen če je pristojni organ izdelal inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za zadevne organizacije.

5. Sistematično ocenjevanje nevarnosti zadevne organizacije temelji vsaj na naslednjih merilih:

- (a) možni učinki zadevnih organizacij na človekovo zdravje in okolje;

(b) evidenca o izpolnjevanju zahtev te direktive.

Kadar je ustrezno, se upoštevajo tudi ustrezne ugotovitve inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu z drugo zakonodajo Unije.

6. Izredni inšpekcijski pregledi se izvajajo za preverjanje resnih pritožb, resnih nesreč in skorajšnjih nesreč, izrednih dogodkov in primerov neskladnosti takoj, ko je to mogoče.

7. Pristojni organ v štirih mesecih po vsakem inšpekcijskem pregledu upravljavcu sporoči ugotovitve inšpekcijskega pregleda in vse ugotovljene potrebne ukrepe. Pristojni organ zagotovi, da upravljavec v razumnem roku po prejetju sporočila sprejme vse te potrebne ukrepe.

8. Če je bil med inšpekcijskim pregledom ugotovljen hud primer neskladnosti s to direktivo, se v šestih mesecih izvede dodaten inšpekcijski pregled.

9. Inšpekcijski pregledi se, kadar je mogoče, uskladijo z inšpekcijskimi pregledi v skladu z drugo zakonodajo Unije in se, kadar je ustrezno, med seboj kombinirajo.

10. Države članice spodbujajo pristojne organe, da zagotovijo mehanizme in orodja za izmenjavo izkušenj ter okrepitev znanja in da sodelujejo pri teh mehanizmih na ravni Unije, kadar je ustrezno.

11. Države članice poskrbijo, da upravljavci zagotovijo pristojnim organom vso potrebno pomoč, da se jim omogoči izvajanje kakršnega koli inšpekcijskega pregleda in zbiranje vseh informacij, potrebnih za izvajanje njihovih nalog za namene te direktive, zlasti da se organom omogoči, da celovito ocenijo možnosti nastanka večjih nesreč ter ugotovi obseg morebitne večje verjetnosti ali negativnih posledic večjih nesreč, da se pripravi načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah in upoštevajo snovi, ki jih je morda treba dodatno obravnavati zaradi njihovih fizikalne oblike, posebnih pogojev ali lokacije.

Člen 21

Informacijski sistem in izmenjava informacij

1. Države članice in Komisija si izmenjujejo informacije o izkušnjah, ki so jih pridobile v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč in omejevanjem njihovih posledic. Te informacije zadevajo zlasti izvajanje ukrepov iz te direktive.

2. Države članice predložijo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive do 30. septembra 2019 in nato vsaka štiri leta.

3. Za organizacije, zajete v tej direktivi, države članice predložijo Komisiji vsaj naslednje podatke:

(a) ime ali trgovsko ime upravljavca in poln naslov zadevne organizacije;

(b) dejavnost ali dejavnosti organizacije.

Komisija vzpostavi in posodablja zbirko podatkov, ki vsebuje informacije, ki jih zagotovijo države članice. Dostop do nje je omejen na osebe, ki jih pooblasti Komisija ali pristojni organi držav članic.

4. Komisija pripravi in za države članice hrani zbirko podatkov, ki vsebuje zlasti podrobnosti o večjih nesrečah, ki so se zgodile na ozemlju držav članic, za namen:

(a) hitrega razširjanja informacij, ki jih zagotovijo države članice v skladu s členom 18(1) in (2), med vsemi pristojnimi organi;

(b) posredovanja analiz o vzrokih večjih nesreč in spoznanjih, pridobljenih na podlagi večjih nesreč, pristojnim organom;

(c) zagotavljanja informacij o preventivnih ukrepih pristojnim organom;

(d) posredovanja informacij o organizacijah, ki lahko svetujejo ali zagotovijo pomembne informacije o nastanku večjih nesreč, njihovem preprečevanju in ublažitvi.

5. Komisija do 1. januarja 2015 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko sporočanja informacij iz odstavkov 2 in 3 tega člena iz držav članic in zadevnih zbirk podatkov iz odstavkov 3 in 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 27(2).

6. Zbirke podatkov iz odstavka 4 vsebujejo vsaj:

(a) informacije, ki jih zagotovijo države članice v skladu s členom 18(1) in (2);

(b) analizo vzrokov nesreč;

(c) spoznanja, pridobljena na podlagi nesreč;

(d) preventivne ukrepe za preprečitev ponovitve.

7. Komisija javnosti omogoči dostop do nezaupnega dela podatkov.

Člen 22

Dostop do informacij in zaupnost

1. Države članice zaradi večje preglednosti zagotovijo, da pristojni organ da vse informacije, ki jih ima v skladu s to direktivo, na voljo vsaki fizični ali pravni osebi, ki to zahteva v skladu z Direktivo 2003/4/ES.

2. Razkritje informacij, zahtevanih v skladu s to direktivo, vključno v skladu s členom 14, lahko pristojni organ zavrne ali omeji, če so izpolnjeni pogoji iz člena 4 Direktive 2003/4/ES.

3. Razkritje celovitih informacij iz točk (b) in (c) člena 14(2), ki jih ima pristojni organ, lahko ta pristojni organ brez poseganja v odstavek 2 tega člena zavrne, če upravljavec zahteva, da se nekaterih delov varnostnega poročila ali seznam nevarnih snovi zaradi razlogov iz člena 4 Direktive 2003/4/ES ne razkrije.

Pristojni organ se lahko iz enakih razlogov tudi odloči, da se nekaterih delov poročila ali seznam ne razkrije. V takih primerih in z odobritvijo tega organa upravljavec pristojnemu organu zagotovi spremenjeno poročilo ali seznam, iz katerega so ti deli izključeni.

Člen 23

Dostop do pravnega varstva

Države članice zagotovijo, da:

(a) lahko vsak prosilec, ki zahteva informacije v skladu s točko (b) ali (c) člena 14(2) ali členom 22(1) te direktive, zahteva pregled dejanj ali opustitev pristojnega organa v zvezi s tako zahtevo v skladu s členom 6 Direktive 2003/4/ES;

(b) imajo po njihovi nacionalni zakonodaji člani zadevne javnosti dostop do revizijskih postopkov iz člena 11 Direktive 2011/92/EU za zadeve iz člena 15(1) te direktive.

Člen 24

Smernice

Komisija lahko oblikuje smernice o varnostni razdalji in verižnih učinkih.

Člen 25

Sprememba prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26 zaradi prilagoditve prilog II do VI tehničnemu napredku. Take prilagoditve ne smejo bistveno spremeniti obveznosti držav članic in upravljavcev, določenih v tej direktivi.

Člen 26

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 25 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 13. avgusta 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje štiri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 25 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 25, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 27

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Direktivo 96/82/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 28**Kazni**

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o navedenih določbah do 1. junija 2015 in jo nemudoma uradno obvestijo tudi o vseh njihovih poznejših spremembah.

Člen 29**Poročanje in pregled**

1. Komisija do 30. septembra 2020 in nato vsake štiri leta na podlagi informacij, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 18 in členom 21(2), in informacij v zbirkah podatkov iz člena 21(3) in (4) ter ob upoštevanju izvajanja člena 4 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju in učinkovitosti izvajanja te direktive, vključno z informacijami o večjih nesrečah, ki so se zgodile v Uniji, ter njihovem morebitnem vplivu na izvajanje te direktive. Komisija v prvo od teh poročil vključi oceno potrebe po spremembi področja uporabe te direktive. Vsako poročilo po potrebi spremlja zakonodajni predlog.

2. V okviru ustrezne zakonodaje Unije lahko Komisija preuči potrebo po obravnavanju vprašanja finančne odgovornosti upravljavca, povezane z večjimi nesrečami, vključno z vprašanji v zvezi z zavarovanjem.

Člen 30**Sprememba Direktive 96/82/ES**

V Direktivi 96/82/ES se v razdelku „Naftni derivati“ v delu 1 Priloge I dodajo besede „(d) težka kurilna olja“.

Člen 31**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. maja 2015. Države članice te predpise uporabljajo od 1. junija 2015.

Ne glede na prvi pododstavek države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 30 te direktive, do 14. februarja 2014. Države članice te predpise uporabljajo od 15. februarja 2014.

Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 32**Razveljavitev**

1. Direktiva 96/82/ES se razveljavi z učinkom od 1. junija 2015.

2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VII.

Člen 33**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 34**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 4. julija 2012

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A. D. MAVROYIANNIS

SEZNAM PRILOG

- Priloga I — Nevarne snovi
- Priloga II — Najmanjši obseg podatkov in informacij, ki jih je treba obravnavati v varnostnem poročilu iz člena 10
- Priloga III — Informacije iz člena 8(5) in člena 10 o sistemu upravljanja varnosti in organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč
- Priloga IV — Podatki in informacije, ki jih je treba vključiti v načrte ukrepov ob nesrečah iz člena 12
- Priloga V — Informacije za javnost v skladu s členom 14(1) in točko (a) člena 14(2)
- Priloga VI — Merila za uradno obveščanje Komisije o večji nesreči, kot je določeno v členu 18(1)
- Priloga VII — Korelacijska tabela
-

PRILOGA I

NEVARNE SNOVI

Nevarne snovi, zajete v kategorijah nevarnosti iz seznama v stolpcu 1 dela 1 te priloge, so predmet količin za razvrstitev iz stolpcev 2 in 3 dela 1.

Kadar je nevarna snov zajeta v delu 1 te priloge in je tudi na seznamu dela 2, se uporablja količina za razvrstitev iz stolpcev 2 in 3 dela 2.

DEL 1

Kategorije nevarnih snovi

Ta del zajema vse nevarne snovi, ki spadajo v kategorije nevarnosti iz stolpca 1:

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008	Količina za razvrstitev (v tonah) nevarnih snovi v skladu s členom 3(10) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
Oddelek H – NEVARNOSTI ZA ZDRAVJE		
H1 AKUTNA STRUPENOST, kategorija 1, vsi načini izpostavljenosti	5	20
H2 AKUTNA STRUPENOST — kategorija 2, vsi načini izpostavljenosti — kategorija 3, način izpostavljenosti pri vdihavanju (glej opombo 7)	50	200
H3 STOT STRUPENOST ZA POSAMEZNE ORGANE – ENKRATNA IZPOSTAVLJENOST STOT SE kategorija 1	50	200
Oddelek P – FIZIKALNE NEVARNOSTI		
P1a EKSPLOZIVI (glej opombo 8) — nestabilni eksplozivi ali — eksplozivi, podrazred 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ali 1.6, ali — snovi ali zmesi, ki imajo eksplozivne lastnosti v skladu z metodo A.14 iz Uredbe (ES) št. 440/2008 (glej opombo 9) ter ne spadajo v razred nevarnosti „organski peroksidi“ ali „samoreaktivne snovi in zmesi“	10	50
P1b EKSPLOZIVI (glej opombo 8) eksplozivi, podrazred 1.4 (glej opombo 10)	50	200
P2 VNETLJIVI PLINI vnetljivi plini, kategorija 1 ali 2	10	50
P3a VNETLJIVI AEROSOLI (glej opombo 11.1) „vnetljivi“ aerosoli kategorije 1 ali 2, ki vsebujejo vnetljive pline kategorije 1 ali 2 ali vnetljive tekočine kategorije 1	150 (neto)	500 (neto)
P3b VNETLJIVI AEROSOLI (glej opombo 11.1) „vnetljivi“ aerosoli kategorije 1 ali 2, ki ne vsebujejo vnetljivih plinov kategorije 1 ali 2 in vnetljivih tekočin kategorije 1 (glej opombo 11.2)	5 000 (neto)	50 000 (neto)

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Kategorije nevarnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008	Količina za razvrstitev (v tonah) nevarnih snovi v skladu s členom 3(10) za uporabo	
	zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
P4 OKSIDATIVNI PLINI oksidativni plini, kategorija 1	50	200
P5a VNETLJIVE TEKOČINE — vnetljive tekočine, kategorija 1, ali — vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem, ali — druge tekočine s plameniščem ≤ 60 °C, hranjene pri temperaturi nad njihovim vreliščem (glej opombo 12)	10	50
P5b VNETLJIVE TEKOČINE — vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost večje nesreče, ali — druge tekočine s plameniščem ≤ 60 °C, pri katerih lahko posebni delovni pogoji, na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost večje nesreče (glej opombo 12)	50	200
P5c VNETLJIVE TEKOČINE vnetljive tekočine, kategorija 2 ali 3, ki niso zajete v kategorijah P5a in P5b	5 000	50 000
P6a SAMOREAKTIVNE SNOVI IN ZMESI ter ORGANSKI PEROKSIDI samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta A ali B, ali organski peroksidi, vrsta A ali B	10	50
P6b SAMOREAKTIVNE SNOVI IN ZMESI ter ORGANSKI PEROKSIDI samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta C, D, E ali F, ali organski peroksidi, vrsta C, D, E, ali F	50	200
P7 PIROFORNE TEKOČINE IN TRDNE SNOVI piroforne tekočine, kategorija 1 piroforne trdne snovi, kategorija 1	50	200
P8 OKSIDATIVNE TEKOČINE IN TRDNE SNOVI oksidativne tekočine, kategorija 1, 2 ali 3, ali oksidativne trdne snovi, kategorija 1, 2 ali 3	50	200
Oddelek E – NEVARNOSTI ZA OKOLJE		
E1 Nevarno za vodno okolje v kategoriji akutno 1 ali kronično 1	100	200
E2 Nevarno za vodno okolje v kategoriji kronično 2	200	500
Oddelek O – DRUGE NEVARNOSTI		
O1 Snovi ali zmesi s stavkom o nevarnosti EUH014	100	500
O2 Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija 1	100	500
O3 Snovi ali zmesi s stavkom o nevarnosti EUH029	50	200

DEL 2

Imenovane nevarne snovi

Stolpec 1	Številka CAS (1)	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi		Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
		zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
1. Amonijev nitrat (glej opombo 13)	—	5 000	10 000
2. Amonijev nitrat (glej opombo 14)	—	1 250	5 000
3. Amonijev nitrat (glej opombo 15)	—	350	2 500
4. Amonijev nitrat (glej opombo 16)	—	10	50
5. Kalijev nitrat (glej opombo 17)	—	5 000	10 000
6. Kalijev nitrat (glej opombo 18)	—	1 250	5 000
7. Arzenov pentaoksid, arzenova (V) kislina in/ali soli	1303-28-2	1	2
8. Arzenov trioksid, arzenova (III) kislina in/ali soli	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Klor	7782-50-5	10	25
11. Nikljeve spojine v obliki prahu, ki se lahko vdihava: nikljev monoksid, nikljev dioksid, nikljev sulfid, trinikljev disulfid, dinikljev trioksid	—		1
12. Etilenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehid (koncentracija $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Vodik	1333-74-0	5	50
16. Vodikov klorid (utekočinjen plin)	7647-01-0	25	250
17. Svinčevi alkili	—	5	50
18. Utekočinjeni vnetljivi plini, kategorija 1 ali 2 (vključno z utekočinjenimi naftnimi plini) in zemeljski plin (glej opombo 19)	—	50	200
19. Acetilen	74-86-2	5	50
20. Etilen oksid	75-21-8	5	50
21. Propilen oksid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilen bis (2-kloroanilin) in/ali soli, v obliki praška	101-14-4		0,01
24. Metil izocianat	624-83-9		0,15
25. Kisik	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluen diizocianat	584-84-9	10	100
2,6-toluen diizocianat	91-08-7		

Stolpec 1	Številka CAS (1)	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi		Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
		zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
27. Karbonil diklorid (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arzin (arzenov trihidrid)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfin (fosforjev trihidrid)	7803-51-2	0,2	1
30. Žveplov diklorid	10545-99-0		1
31. Žveplov trioksid	7446-11-9	15	75
32. Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini (vključno s TCDD), izračunano na ekvivalent TCDD (glej opombo 20)	—		0,001
33. Naslednje RAKOTOVORNE SNOVI ali zmesi, ki vsebujejo te rakotvorne snovi, v koncentracijah nad 5 mas. %: 4-aminobifenil in/ali njegove soli, benzotriklorid, benzidin in/ali soli, bis(klorometil) eter, klorometil metil eter, 1,2-dibrometan, dietil sulfat, dimetil sulfat, dimetil karbamoil klorid, 1,2-dibromo-3-kloropropan, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitrozamin, triamid heksametil fosforne kisline, hidrazin, 2-naftilamin in/ali soli, 4-nitrobifenil in 1,3 propan sul-ton	—	0,5	2
34. Naftni derivati in nadomestna goriva (a) bencini in primarni bencini (b) kerozini (vključno z reaktivnimi letalskimi gorivi) (c) plinska olja (vključno z dizelskim gorivom, kurilnimi olji za ogrevanje gospodinjstev in mešanicami plinskih olj) (d) težka kurilna olja (e) nadomestna goriva za enake namene in s podobnimi lastnostmi glede vnetljivosti in nevarnosti za okolje kot proizvodi iz točk (a) do (d)	—	2 500	25 000
35. Brezvodni amoniak	7664-41-7	50	200
36. Borov trifluorid	7637-07-2	5	20
37. Vodikov sulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil) (metil)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilheksiloksi)propilamin	5397-31-9	50	200
41. Zmesi (*) natrijevega hipoklorita, ki so razvrščene v kategorijo 1 akutne nevarnosti za vodno okolje [H400], vsebujejo manj kot 5 % aktivnega klora in niso razvrščene v nobeno drugo kategorijo nevarnosti v delu 1 Priloge I.		200	500

(*) Če zmes brez natrijevega hipoklorita ne bi bila razvrščena v kategorijo 1 akutne nevarnosti za vodno okolje [H400].

Stolpec 1	Številka CAS ⁽¹⁾	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi		Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
		zahtev za organizacije nižje stopnje	zahtev za organizacije višje stopnje
42. Propilamin (glej opombo 21)	107-10-8	500	2 000
43. Terc-butil akrilat (glej opombo 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metil-3-butenitril (glej opombo 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tion (dazomet) (glej opombo 21)	533-74-4	100	200
46. Metil akrilat (glej opombo 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metilpiridin (glej opombo 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bromo-3-kloropropan (glej opombo 21)	109-70-6	500	2 000

(¹) Številka CAS je navedena le za ponazoritev.

OPOMBE K PRILOGI I

1. Snovi in zmesi so razvrščene v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008.
2. Zmesi se obravnavajo enako kot čiste snovi, če ostanejo v mejnih vrednostih koncentracije, določenih glede na njihove lastnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 ali njeno zadnjo prilagoditvijo tehničnemu napredku, razen če je posebej navedena njihova sestava v odstotkih ali drug opis.
3. Zgoraj navedene količine za razvrstitev se nanašajo na posamezne organizacije.

Količine, ki jih je treba upoštevati pri uporabi ustreznih členov, so največje količine, ki so prisotne ali za katere je verjetno, da bodo kdaj prisotne. Nevarne snovi, ki so v organizaciji prisotne le v količinah, enakih ali manjših od 2 % ustrezne količine za razvrstitev, se pri izračunu celotne prisotne količine zanemarijo, če je njihovo mesto v organizaciji tako, da ne morejo povzročiti večje nesreče kje drugje v tej organizaciji.

4. Naslednja pravila, ki urejajo seštevanje nevarnih snovi ali kategorij nevarnih snovi, se uporabljajo, kadar je ustrezno.

V primeru organizacije, v kateri nobena posamezna nevarna snov ni prisotna v količini, ki je večja ali enaka ustrezni količini za razvrstitev, se pri opredeljevanju, ali je organizacija zajeta v ustreznih zahtevah te direktive, uporabi naslednje pravilo.

Ta direktiva se uporablja za organizacije višje stopnje, če je seštevek:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ večji ali enak } 1,$$

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali kategorija nevarnih snovi), ki spada v del 1 ali del 2 te priloge,

in Q_{Ux} = ustrezna količina za razvrstitev za nevarno snov ali kategorijo x iz stolpca 3 dela 1 ali iz stolpca 3 dela 2 te priloge.

Ta direktiva se uporablja za organizacije nižje stopnje, če je seštevek:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ večji ali enak } 1,$$

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali kategorija nevarnih snovi), ki spada v del 1 ali del 2 te priloge,

in Q_{LX} = ustrežna količina za razvrstitev za nevarno snov ali kategorijo x iz stolpca 2 dela 1 ali iz stolpca 2 dela 2 te priloge.

To pravilo se uporablja za oceno nevarnosti za zdravje, fizikalnih nevarnosti in nevarnosti za okolje. Zato ga je treba uporabiti trikrat:

- (a) pri seštevanju nevarnih snovi, navedenih v delu 2, ki spadajo v kategorijo akutne strupenosti 1, 2 ali 3 (pri vdihavanju) ali STOT SE kategorijo 1, skupaj z nevarnimi snovmi, ki spadajo v oddelek H, vnosi H1 do H3 dela 1;
- (b) pri seštevanju nevarnih snovi, navedenih v delu 2, ki so eksplozivni, vnetljivi plini, vnetljivi aerosoli, oksidativni plini, vnetljive tekočine, samoreaktivne snovi in zmesi, organski peroksidi, piroforne tekočine in trdne snovi, oksidativne tekočine in trdne snovi, skupaj z nevarnimi snovmi, ki spadajo v oddelek P, vnosi P1 do P8 dela 1;
- (c) pri seštevanju nevarnih snovi, navedenih v delu 2, ki spadajo v kategorijo akutne nevarnosti 1, nevarno za vodno okolje, kategorijo kronične nevarnosti 1 ali kategorijo kronične nevarnosti 2, skupaj z nevarnimi snovmi, ki spadajo v oddelek E, vnosa E1 in E2 dela 1.

Ustrezne določbe te direktive se uporabljajo, če je kateri koli seštevek iz točke (a), (b) ali (c) večji kot ali enak 1.

5. V primeru nevarnih snovi, ki niso zajete z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vključno z odpadki, vendar so vseeno prisotne ali so lahko prisotne v organizaciji in imajo ali lahko imajo, pod pogoji, ugotovljenimi v organizaciji, enake lastnosti v smislu morebitne nevarnosti za večjo nesrečo, se obravnavajo kot snovi z najbolj podobno kategorijo ali imenovano nevarno snov, ki spada v področje uporabe te direktive.
6. V primeru nevarnih snovi z lastnostmi, na podlagi katerih se lahko razvrstijo v več kategorij, se za namene te direktive uporabijo najmanjše količine za razvrstitev. Vendar se za namen uporabe pravila iz opombe 4 uporabi najmanjša količina za razvrstitev za vsako posamezno skupino kategorij v opombah 4(a), 4(b) in 4(c), ki ustreza zadevni razvrstitvi.
7. Nevarne snovi, ki spadajo v kategorijo 3 akutne strupenosti pri zaužitju (H 301), spadajo v poglavje H2 AKUTNA STRUPENOST, če jih ni mogoče razvrstiti kot akutno strupene pri vdihavanju niti kot akutno strupene v stiku s kožo, na primer zaradi pomanjkanja prepričljivih podatkov o strupenosti pri vdihavanju in v stiku s kožo.
8. Razred nevarnosti „eksplozivni“ vključuje eksplozivne izdelke (glej oddelek 2.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1272/2008). Če je količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, znana, se za namene te direktive uporabi ta količina. Če količina eksplozivne snovi ali zmesi, vsebovane v izdelku, ni znana, se za namene te direktive celoten izdelek obravnava kot eksploziven.
9. Preskušanje glede eksplozivnih lastnosti snovi in zmesi je potrebno le, če se s postopkom preverjanja v skladu z Dodatkom 6, del 3, Priporočil Združenih narodov za prevoz nevarnega blaga, Priročnik preskusov in meril (v nadaljnjem besedilu: Priročnik Združenih narodov za preskuse in merila) ⁽¹⁾ snov ali zmes opredeli kot snov ali zmes z morebitnimi eksplozivnimi lastnostmi.
10. Če so eksplozivi iz podrazreda 1.4 nepakirani ali prepakirani, se razvrstijo v kategorijo P1a, razen če se izkaže, da nevarnost še vedno ustreza podrazredu 1.4, v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008.
- 11.1. Vnetljivi aerosoli se razvrstijo v skladu z Direktivo Sveta 75/324/EGS z dne 20. maja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic o aerosolnih razpršilnikih ⁽²⁾ (Direktiva o aerosolnih razpršilnikih). „Zelo lahko vnetljivi“ in „vnetljivi“ aerosoli iz Direktive 75/324/EGS ustrezajo vnetljivim aerosolom kategorije 1 oziroma 2 iz Uredbe (ES) št. 1272/2008.
- 11.2. V primeru takšne razvrstitve je treba navesti, da aerosolni razpršilnik ne vsebuje vnetljivega plina kategorije 1 ali 2 in vnetljive tekočine kategorije 1.

⁽¹⁾ Več napotkov o opustitvi preskusa je na voljo v opisu metode A.14, glej Uredbo Komisije (ES) št. 440/2008 z dne 30. maja 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 142, 31.5.2008, str. 1).

⁽²⁾ UL L 147, 9.6.1975, str. 40.

12. V skladu z odstavkom 2.6.4.5 iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1272/2008 tekočin s plameniščem več kot 35 °C ni treba razvrstiti v kategorijo 3, če so rezultati preskusa trajne gorljivosti L.2, del III, oddelek 32 Priložnika Združenih narodov za preskuse in merila negativni. Vendar to ne velja pod pogoji z višjimi vrednostmi, kot je visoka temperatura ali tlak, zato se takšne tekočine vključijo v to razvrstitev.

13. Amonijev nitrat (5 000/10 000): v povezavi z mineralnimi gnojili, pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje

To velja za mešana/sestavljena mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata (mešana/sestavljena umetna gnojila, ki vsebujejo amonijev nitrat s fosfatom in/ali pepeliko), pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje v skladu s preskusom v koritu (glej Priložnik Združenih narodov za preskuse in merila, del III, pododdelek 38.2), ter v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:

- med 15,75 mas. % ⁽¹⁾ in 24,5 mas. % ⁽²⁾ in ki vsebujejo največ 0,4 % popolnoma izgorljivih/organskih snovi ali izpolnjujejo zahteve iz Priloge III-2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o gnojilih ⁽³⁾,
- 15,75 mas. % ali manj in brez omejevanja vsebnosti gorljivih snovi.

14. Amonijev nitrat (1 250/5 000): v povezavi z mineralnimi gnojili

Ta količina se uporablja za enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in za mešana/sestavljena mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge III-2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003 in v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:

- več kot 24,5 mas. %, razen zmesi enostavnih mineralnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, s čistočo najmanj 90 %,
- več kot 15,75 mas. % za zmesi amonijevega nitrata in amonijevega sulfata,
- več kot 28 mas. % ⁽⁴⁾ za zmesi enostavnih mineralnih gnojil na osnovi amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, s čistočo najmanj 90 %.

15. Amonijev nitrat (350/2 500): tehnični

Ta količina se uporablja za amonijev nitrat in zmesi amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata:

- med 24,5 mas. % in 28 mas. % ter ki vsebujejo največ 0,4 % gorljivih snovi,
- več kot 28 mas. % in ki vsebujejo največ 0,2 % gorljivih snovi.

Prav tako se uporablja za vodne raztopine amonijevega nitrata, v katerih je koncentracija amonijevega nitrata več kot 80 mas. %.

16. Amonijev nitrat (10/50): v povezavi s snovmi, ki ne dosegajo tehnoloških specifikacij, in mineralnimi gnojili, ki ne izpolnjujejo preskusa eksplozivnosti

Ta količina se uporablja za:

- snovi, zavržene v proizvodnem postopku, ter za amonijev nitrat in zmesi iz amonijevega nitrata, enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata iz opomb 14 in 15, ki jih končni uporabnik vrne ali jih je vrnil proizvajalcu, v začasno skladišče ali obrat za predelavo, in sicer zaradi ponovne predelave, recikliranja ali obdelave zaradi varne uporabe, ker ne izpolnjujejo več specifikacij iz opomb 14 in 15,
- mineralna gnojila iz prve alineje opombe 13 in iz opombe 14 te priloge, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Priloge III-2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003.

17. Kalijev nitrat (5 000/10 000)

Ta količina se uporablja za sestavljena mineralna gnojila (v obliki kroglic/granul) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake nevarne lastnosti kot čisti kalijev nitrat.

⁽¹⁾ 15,75 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 45 % amonijevemu nitratu.

⁽²⁾ 24,5 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 70 % amonijevemu nitratu.

⁽³⁾ UL L 304, 21.11.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ 28 mas. % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 80 % amonijevemu nitratu.

18. Kalijev nitrat (1 250/5 000)

Ta količina se uporablja za mineralna gnojila (v kristalni obliki) na osnovi kalijevega nitrata, ki imajo enake nevarne lastnosti kot čisti kalijev nitrat.

19. Izboljšani bioplin

Izboljšani bioplin se lahko za namene izvajanja te direktive razvrsti pod vnos 18 dela 2 Priloge I, če je predelan v skladu z veljavnimi standardi za čisti in izboljšani plin, ki je enako kakovosten kot zemeljski plin, tudi glede vsebnosti metana, in vsebuje največ 1 % kisika.

20. Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioxini

Količine poliklorodibenzofuranov in poliklorodibenzodioxinov se izračunajo z naslednjimi faktorji:

Faktorji toksične ekvivalence, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, Hp = hepta, O = okta)

Referenca: Van den Berg idr., „Ponovno ovrednotenje faktorjev toksične ekvivalence za dioksine in dioksinu podobne spojine pri ljudeh in sesalcih“, Svetovna zdravstvena organizacija, 2005.

21. V primerih, kadar ta nevarna snov spada v kategorijo P5a vnetljive tekočine ali P5b vnetljive tekočine, se za namene te direktive uporabljajo najmanjše količine za razvrstitev.

PRILOGA II

Najmanjši obseg podatkov in informacij, ki jih je treba obravnavati v varnostnem poročilu iz člena 10

1. Informacije o sistemu upravljanja in organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč.

Te informacije vsebujejo elemente, navedene v Prilogi III.

2. Predstavitev okolja organizacije:

- (a) opis organizacije in njenega okolja, vključno z zemljepisno lego, vremenskimi, geološkimi in hidrografskimi razmerami ter po potrebi njeno zgodovino;
- (b) opredelitev obratov in drugih dejavnosti organizacije, ki bi lahko pomenili nevarnost večje nesreče;
- (c) na podlagi razpoložljivih informacij opredelitev sosednjih organizacij ter drugih naprav, ki ne spadajo v področje uporabe te direktive, območij in posegov v prostor, ki bi lahko povzročili ali povečali tveganje ali posledice večje nesreče in verižnih učinkov;
- (d) opis območij, na katerih se lahko zgodi večja nesreča.

3. Opis obrata:

- (a) opis glavnih dejavnosti in proizvodov delov organizacije, ki so pomembni z vidika varnosti, virov tveganj za večje nesreče in razmer, v katerih bi se takšna večja nesreča lahko zgodila, skupaj z opisom predlaganih preventivnih ukrepov;
- (b) opis procesov, zlasti načinov delovanja; kadar je ustrezno ob upoštevanju razpoložljivih informacij o primerih najboljših praks;
- (c) opis nevarnih snovi:
 - (i) seznam nevarnih snovi, ki vključuje:
 - opredelitev nevarnih snovi: kemijsko ime, številko CAS, ime v skladu z nomenklaturo IUPAC,
 - največjo količino nevarnih snovi, ki so ali bi lahko bile prisotne;
 - (ii) fizikalne, kemijske in toksikološke lastnosti ter navedba takojšnjih ali poznejših nevarnosti za človekovo zdravje in okolje;
 - (iii) fizikalne lastnosti in kemijska reaktivnost pri običajnih pogojih uporabe ali predvidljivih pogojih ob nesreči.

4. Opredelitev in analiza tveganj zaradi nesreč ter načini preprečevanja:

- (a) podroben opis predvidenih potekov mogočih večjih nesreč in njihove verjetnosti ali pogojev, pod katerimi se lahko zgodijo, vključno s povzetkom dogodkov, ki lahko vplivajo na povzročitev vsakega od teh predvidenih potekov, pri čemer so njihovi vzroki lahko v obratu ali zunaj njega, zlasti:
 - (i) obratovalni vzroki;
 - (ii) zunanji vzroki, kot so tisti, povezani z verižnimi učinki, napravami, ki ne spadajo v področje uporabe te direktive, območji in posegi v prostor, ki bi lahko povzročili ali povečali tveganje ali posledice večje nesreče;
 - (iii) naravni vzroki, na primer potresi ali poplave;
- (b) ocena obsega in resnosti posledic ugotovljenih večjih nesreč, vključno z zemljevidi, slikami ali, če je to primerno, enakovrednimi opisi, ki prikazujejo območja, za katera je verjetno, da lahko nanje vplivajo takšne nesreče v organizaciji;

- (c) pregled preteklih nesreč in dogodkov, ki vključujejo enake snovi in uporabljene postopke, upoštevanje spoznanj, pridobljenih na podlagi teh nesreč, in izrecno sklicevanje na posebne ukrepe, sprejete za preprečevanje takšnih nesreč;
 - (d) opis tehničnih parametrov in opreme, ki se uporablja za varnost obratov.
5. Zaščitni in intervencijski ukrepi za omejitev posledic večje nesreče:
- (a) opis opreme, nameščene v obratu, za omejitev posledic večjih nesreč za človekovo zdravje in okolje, na primer sistemi za odkrivanje/zaščito, tehnične naprave za omejevanje obsega nenamernih izpustov, vključno z vodnimi razpršili; zaščitami pred hlapi; lovilnimi posodami ali zbiralniki za izredne razmere; zapornimi ventili; sistemi inertnosti; zadrževanjem vode za gašenje;
 - (b) organiziranost alarmiranja in intervencije;
 - (c) opis notranjih ali zunanjih virov, ki jih je mogoče aktivirati;
 - (d) opis tehničnih in netehničnih ukrepov za zmanjšanje posledic večjih nesreč.
-

PRILOGA III

Informacije iz člena 8(5) in člena 10 o sistemu upravljanja varnosti in organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč

Pri izvajanju upravljavčevega sistema upravljanja varnosti se upoštevajo naslednje točke:

- (a) sistem upravljanja varnosti mora biti sorazmeren z nevarnostmi, industrijskimi dejavnostmi in zapletenostjo organiziranosti organizacije ter mora temeljiti na oceni tveganj; vključevati bi moral del splošnega sistema upravljanja, ki zajema organizacijsko strukturo, odgovornosti, prakse, postopke ter procese in vire za določanje in izvajanje politike preprečevanja večjih nesreč (MAPP);
- (b) sistem upravljanja varnosti obravnava naslednje vsebine:
- (i) organiziranost in osebje – vloge in odgovornosti osebja, ki sodeluje pri obvladovanju večjih nevarnosti na vseh ravneh organizacije, skupaj z ukrepi, sprejetimi za ozaveščenost o potrebi po nenehnem izboljševanju. Opredelitev potreb po usposabljanju takega osebja in zagotavljanje tako opredeljenega usposabljanja. Sodelovanje zaposlenih in podizvajalskega osebja, ki dela v organizaciji, pomembnih z vidika varnosti;
 - (ii) opredelitev in oceno večjih nevarnosti – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično opredelitev večjih nevarnosti, ki lahko nastanejo pri običajnem in izrednem obratovanju, vključno z morebitnimi podizvajalskimi dejavnostmi, ter oceno njihove verjetnosti in resnosti;
 - (iii) nadzor nad obratovanjem – sprejetje in izvajanje postopkov in navodil za varno obratovanje, vključno z vzdrževanjem obrata, procesi in opremo, ter za upravljanje alarmov in začasne zaustavitve; upoštevanje razpoložljivih informacij o najboljših praksah pri spremljanju in nadzoru za zmanjševanje tveganja izpada sistema; upravljanje in nadzor tveganj, povezanih s staranjem opreme, nameščene v organizaciji, in korozijo; popis opreme organizacije, strategija in metodologija za spremljanje in nadzor stanja opreme; ustrezni nadaljnji ukrepi in vsi potrebni protiukrepi;
 - (iv) obvladovanje sprememb – sprejetje in izvajanje postopkov za načrtovanje sprememb pri obratih, procesih ali skladiščnih prostorih ali za oblikovanje novih obratov, procesov ali skladiščnih prostorov;
 - (v) načrtovanje za ukrepanje ob nesrečah – sprejetje in izvajanje postopkov za opredelitev predvidljivih nesreč s sistematično analizo ter postopkov za pripravo, preskus in pregled načrtov ukrepov ob nesrečah za odziv na te nesreče ter za zagotavljanje posebnega usposabljanja za zadevno osebje. Takšno usposabljanje se zagotovi celotnemu osebju, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim podizvajalskim osebjem;
 - (vi) spremljanje učinkovitosti – sprejetje in izvajanje postopkov za tekoče ocenjevanje skladnosti s cilji MAPP upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in sistema upravljanja varnosti ter mehanizmov za preiskave in korektivno ukrepanje v primeru neskladnosti. Postopki vključujejo sistem upravljavca za poročanje o večjih nesrečah ali „skorajšnjih nesrečah“, zlasti tistih, ki vključujejo neučinkovitost zaščitnih ukrepov, ter njihovo preiskavo in nadaljnje ukrepanje na podlagi pridobljenih spoznanj. Postopki lahko vključujejo tudi kazalnike učinkovitosti, kot so kazalniki varnega obratovanja (SPI) in/ali druge ustrezne kazalnike;
 - (vii) revizija in pregled – sprejetje in izvajanje postopkov za redno sistematično ocenjevanje MAPP ter učinkovitosti in primernosti sistema upravljanja varnosti, dokumentiran pregled uspešnosti politike in sistema upravljanja varnosti ter njegovo posodabljanje, ki ga izvaja višje vodstvo, vključno z upoštevanjem in vključitvijo potrebnih sprememb, opredeljenih pri reviziji in pregledu.

PRILOGA IV

Podatki in informacije, ki jih je treba vključiti v načrte ukrepov ob nesrečah iz člena 12

1. Načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah:

- (a) imena ali položaji oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov ob nesrečah, in ime osebe, odgovorne za sprejetje blažilnih ukrepov v organizaciji ter njihovo usklajevanje;
- (b) ime in položaj osebe, ki je odgovorna za povezavo z organom, odgovornim za načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
- (c) za predvidljive razmere ali dogodke, ki bi lahko bili pomembni za povzročitev večje nesreče, opis ukrepov za obvladovanje razmer ali dogodkov in za omejitev njihovih posledic, vključno z opisom varnostne opreme in razpoložljivih virov;
- (d) ureditve za omejevanje tveganja za osebe v organizaciji, vključno z načini opozarjanja in pričakovanim ravnanjem oseb po prejemu opozorila;
- (e) ureditve za zagotavljanje zgodnjega obveščanja organa, odgovornega za začetek izvajanja načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, vrsta informacij, ki jih mora vsebovati začetno opozorilo, in ukrepi za zagotavljanje podrobnejših informacij, takoj ko so na voljo;
- (f) po potrebi ureditve za usposabljanje osebja za naloge, ki jih bo moralo opravljati, in, če je ustrezno, za usklajevanje usposabljanja s službami zunaj organizacije za ukrepanje ob nesrečah;
- (g) ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi zunaj organizacije.

2. Načrti ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah:

- (a) imena ali položaji oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov ob nesrečah, in oseb, pooblaščenih za sprejetje blažilnih ukrepov zunaj organizacije ter njihovo usklajevanje;
 - (b) ureditve za sprejemanje zgodnjih opozoril o dogodkih ter za postopke alarmiranja in pozivanja;
 - (c) ureditve za usklajevanje virov, potrebnih za izvajanje načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;
 - (d) ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi v organizaciji;
 - (e) ureditve za blažilne ukrepe zunaj organizacije, vključno z odzivi na predvidene poteke večjih nesreč v skladu z varnostnim poročilom in ob upoštevanju mogočih verižnih učinkov, tudi na tiste, ki vplivajo na okolje;
 - (f) ureditve za posebno obveščanje javnosti in vseh sosednjih organizacij ali naprav, ki ne spadajo v področje uporabe te direktive, v skladu s členom 9 o nesreči in o tem, kako bi bilo treba ob nesreči ravnati;
 - (g) ureditve za obveščanje služb drugih držav članic za ukrepanje ob nesrečah o večji nesreči z možnimi čezmejnimi posledicami.
-

PRILOGA V

Informacije za javnost v skladu s členom 14(1) in točko (a) člena 14(2)

DEL 1

Za vse organizacije, zajete v tej direktivi:

1. Ime ali trgovsko ime upravljavca in poln naslov zadevne organizacije.
2. Potrditev, da za organizacijo veljajo predpisi in/ali upravne določbe za izvajanje te direktive ter da je bila priglasitev iz člena 7(1) ali varnostno poročilo iz člena 10(1) predloženo pristojnemu organu.
3. Enostavna obrazložitev ene ali več dejavnosti, ki se izvajajo v organizaciji.
4. Splošna imena ali, v primeru nevarnih snovi iz dela 1 Priloge I, generična imena ali kategorije nevarnosti zadevnih nevarnih snovi, prisotnih v organizaciji, ki bi lahko povzročile večjo nesrečo, z enostavno navedbo njihovih glavnih nevarnih lastnosti.
5. Splošne informacije o načinu opozarjanja javnosti, če bo potrebno; ustrezne informacije o pravilnem ravnanju ob večji nesreči ali navedba mesta, kjer so te informacije dostopne v elektronski obliki.
6. Datum zadnjega ogleda na kraju samem v skladu s členom 20(4) ali navedba mesta, kjer je ta informacija dostopna v elektronski obliki; informacije o tem, kje je mogoče dobiti podrobnejše informacije o inšpekcijskem pregledu in povezanim inšpekcijskim načrtom, v skladu z zahtevami člena 22.
7. Podrobnosti o tem, kje je mogoče dobiti dodatne pomembne informacije, v skladu z zahtevami iz člena 22.

DEL 2

Pri organizacijah višje stopnje, poleg informacij iz dela 1 te priloge:

1. Splošne informacije o vrstah nevarnosti večjih nesreč, vključno z njihovimi morebitnimi učinki na človekovo zdravje in okolje, ter povzetek glavnih predvidenih potekov večjih nesreč in nadzorni ukrepi za njihovo obravnavanje.
2. Potrditev, da mora upravljavec za obravnavo večjih nesreč in zmanjševanje njihovih učinkov ustrezno ukrepati na kraju samem, pri čemer mora zlasti vzpostaviti povezavo s službami za ukrepanje ob nesrečah.
3. Ustrezne informacije iz načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, namenjenih odpravljanju posledic nesreče zunaj organizacije. To bi moralo vključevati nasvete za sodelovanje z vsemi navodili ali zahtevami služb za ukrepanje ob nesrečah v času nesreče.
4. Kadar je primerno, navedba, ali je organizacija blizu ozemlja druge države članice in pomeni možnost večje nesreče s čezmejnimi učinki v skladu s Konvencijo Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč.

PRILOGA VI

Merila za uradno obveščanje Komisije o večji nesreči, kot je določeno v členu 18(1)

- I. Komisijo je treba uradno obvestiti o vsaki večji nesreči iz odstavka 1 ali nesreči, ki ima najmanj eno od posledic iz odstavkov 2, 3, 4 in 5.
1. Vključene nevarne snovi
Vsak požar ali eksplozija ali nenamerni izpust nevarne snovi, pri katerem je količina vključene nevarne snovi najmanj 5 % količine za razvrstitev iz stolpca 3 dela 1 ali stolpca 3 dela 2 Priloge I.
 2. Poškodbe oseb in škoda na nepremičninah:
 - (a) smrt;
 - (b) šest oseb je poškodovanih v organizaciji in hospitaliziranih najmanj 24 ur;
 - (c) ena oseba zunaj organizacije je hospitalizirana najmanj 24 ur;
 - (d) stanovanjski objekt(-i) zunaj organizacije je (so) poškodovan(-i) in neuporaben(-ni) zaradi nesreče;
 - (e) evakuacija ali zadržanje oseb v notranjih prostorih za več kot 2 uri (število ljudi × ure): vrednost je najmanj 500;
 - (f) motnje pri dobavi pitne vode, elektrike, plina ali telefonskih storitev za več kot 2 uri (število ljudi × ure): vrednost je najmanj 1 000.
 3. Neposredna škoda za okolje:
 - (a) stalna ali dolgoročna škoda za kopenske habitate:
 - (i) 0,5 ha ali več habitata, pomembnega za okolje ali ohranjanje in zaščitenega z zakonodajo;
 - (ii) 10 hektarov ali več širšega območja habitata, vključno s kmetijskimi zemljišči;
 - (b) znatna ali dolgoročna škoda za habitate celinskih voda in morja:
 - (i) 10 km ali več reke ali kanala;
 - (ii) 1 ha ali več jezera ali ribnika;
 - (iii) 2 ha ali več delte;
 - (iv) 2 ha ali več obale ali odprtega morja;
 - (c) znatna škoda za vodonosnik ali podzemno vodo:
1 ha ali več.
 4. Škoda na premoženju:
 - (a) škoda na premoženju v organizaciji: najmanj 2 000 000 EUR;
 - (b) škoda na premoženju zunaj organizacije: najmanj 500 000 EUR.
 5. Čezmejna škoda
Vsaka večja nesreča, pri kateri je neposredno vključena nevarna snov in ki ima učinke zunaj ozemlja zadevne države članice.
- II. Komisijo bi bilo treba uradno obvestiti o nesrečah ali „skorajšnjih nesrečah“, za katere države članice menijo, da so s tehničnega vidika pomembne za preprečevanje večjih nesreč in omejevanje njihovih posledic, čeprav ne dosežajo zgornjih količinskih meril za obveščanje.
-

PRILOGA VII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 96/82/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1), prvi pododstavek	Člen 2(1) in člen 3(2) in (3)
Člen 2(1), drugi pododstavek	Člen 3(12)
Člen 2(2)	—
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2)	Člen 3(8)
Člen 3(3)	Člen 3(9)
Člen 3(4)	Člen 3(10)
Člen 3(5)	Člen 3(13)
Člen 3(6)	Člen 3(14)
Člen 3(7)	Člen 3(15)
Člen 3(8)	Člen 3(16)
—	Člen 3(2) do (7), člen 3(11) in (12) ter člen 3(17) do (19)
Člen 4	Člen 2(2), prvi pododstavek, točke (a) do (f) in (h)
—	Člen 2(2), prvi pododstavek, točka (g), in člen 2(2), drugi pododstavek
—	Člen 4
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1)	Člen 7(2)
Člen 6(2), točke (a) do (g)	Člen 7(1), točke (a) do (g)
Člen 6(3)	Člen 7(3)
Člen 6(4)	Člen 7(4), točke (a) do (c)
—	Člen 7(4), točka (d)
Člen 7(1)	Člen 8(1)
—	Člen 8(2), točki (a) in (b)
Člen 7(1a)	Člen 8(2), točka (a)
Člen 7(2)	Člen 8(5)
Člen 7(3)	—
—	Člen 8(3)
—	Člen 8(4)
—	Člen 8(5)
Člen 8(1) in (2)	Člen 9(1) in (2)

Direktiva 96/82/ES	Ta direktiva
—	Člen 9(2)
Člen 9(1)	Člen 10(1)
Člen 9(2), prvi pododstavek	Člen 10(2)
Člen 9(2), drugi pododstavek	—
Člen 9(3)	Člen 10(3)
Člen 9(4)	Člen 10(6)
Člen 9(5)	Člen 10(5)
Člen 9(6)	—
—	Člen 10(4)
Člen 10	Člen 11
Člen 11(1), točki (a) in (b)	Člen 12(1), točki (a) in (b), ter člen 12(2)
Člen 11(1), točka (c)	Člen 12(1), točka (c)
Člen 11(2)	Člen 12(3)
Člen 11(3)	Člen 12(4) in (5)
Člen 11(4)	Člen 12(6), prvi pododstavek
Člen 11(4a)	Člen 12(6), drugi pododstavek
Člen 11(5)	Člen 12(7)
Člen 11(6)	Člen 12(8)
Člen 12(1), prvi pododstavek	Člen 13(1)
Člen 12(1), drugi pododstavek	Člen 13(2)
Člen 12(1)(a)	—
Člen 12(2)	Člen 13(3)
—	Člen 13(4)
Člen 13(1), prvi pododstavek	Člen 14(2), prvi pododstavek, točka (a), in člen 14(2), drugi pododstavek, drugi stavek
Člen 13(1), drugi pododstavek, prvi in tretji stavek	Člen 14(2), drugi pododstavek, zadnji stavek
Člen 13(1), drugi pododstavek, drugi stavek	Člen 14(1)
Člen 13(1), tretji pododstavek	Člen 14(2), drugi pododstavek, prvi stavek
—	Člen 14(1), drugi stavek
Člen 13(2)	Člen 14(3)
Člen 13(3)	Člen 14(4)
Člen 13(4), prvi stavek	Člen 14(2), točka (b)
Člen 13(4), drugi in tretji stavek	Člen 22(3), prvi in drugi pododstavek
Člen 13(5)	Člen 15(1)
Člen 13(6)	Člen 14(2), točka (c)

Direktiva 96/82/ES	Ta direktiva
—	Člen 15(2) do (7)
Člen 14(1)	Člen 16
Člen 14(2)	Člen 17
Člen 15(1), točke (a) do (d)	Člen 18(1), točke (a) do (d), in člen 18(2), prvi pododstavek
Člen 15(2), prvi pododstavek	Člen 18(1), točka (e), in člen 18(3)
Člen 15(2), drugi pododstavek	Člen 18(2), drugi pododstavek
Člen 15(3)	Člen 18(4)
Člen 16	Člen 6(1)
—	Člen 6(2) in (3)
Člen 17	Člen 19
Člen 18(1)	Člen 20(1) in (2)
Člen 18(2), točka (a)	Člen 20(4)
Člen 18(2), točki (b) in (c)	Člen 20(7)
Člen 18(3)	Člen 20(11)
—	Člen 20(3), (5), (6), (8), (9) in (10)
Člen 19(1)	Člen 21(1)
Člen 19(1a), prvi pododstavek	Člen 21(3), prvi pododstavek
Člen 19(1a), drugi pododstavek	Člen 21(3), drugi pododstavek
Člen 19(2), prvi pododstavek	Člen 21(4)
Člen 19(2), drugi pododstavek	Člen 21(6)
Člen 19(3)	Člen 21(7)
—	Člen 21(5)
Člen 19(4)	Člen 21(2)
Člen 20(1), prvi pododstavek	Člen 22(1)
Člen 20(1), drugi pododstavek	Člen 22(2)
Člen 20(2)	—
—	Člen 23
—	Člen 24
Člen 21(1)	Člen 25
Člen 21(2)	Člen 21(5)
Člen 22	Člen 27
Člen 23	Člen 32
Člen 24	Člen 31
Člen 25	Člen 33

Direktiva 96/82/ES	Ta direktiva
Člen 26	Člen 34
—	Člen 26 in členi 28 do 30
—	Priloga I, uvodni odstavki
Priloga I, uvod, odstavki 1 do 5	Priloga I, opombe k Prilogi I, opombe 1 do 3
Priloga I, uvod, odstavka 6 in 7	—
Priloga I, del 1	Priloga I, del 2
Priloga I, del 1, opombe k delu 1, opombe 1 do 6	Priloga I, opombe k Prilogi I, opombe 13 do 18
Priloga I, del 1, opombe k delu 1, opomba 7	Priloga I, opombe k Prilogi I, opomba 20
—	Priloga I, opombe k Prilogi I, opomba 7
Priloga I, del 2	Priloga I, del 1
Priloga I, del 2, opombe k delu 2, opomba 1	Priloga I, opombe k Prilogi I, opombe 1, 5 in 6
Priloga I, del 2, opombe k delu 2, opomba 2	Priloga I, opombe k Prilogi I, opombe 8 do 10
Priloga I, del 2, opombe k delu 2, opomba 3	Priloga I, opombe k Prilogi I, opombe 11.1, 11.2 in 12
Priloga I, del 2, opombe k delu 2, opomba 4	Priloga I, opombe k Prilogi I, opomba 4
Priloga II, deli I do III	Priloga II, točke 1 do 3
Priloga II, del IV, točka A	Priloga II, točka 4(a)
—	Priloga II, točka 4(a), postavke (i) do (iii)
Priloga II, del IV, točka B	Priloga II, točka 4(b)
—	Priloga II, točka 4(c)
Priloga II, del IV, točka C	Priloga II, točka 4(d)
Priloga II, del V, točke A do C	Priloga II, točka 5(a) do (c)
Priloga II, del V, točka D	—
—	Priloga II, točka 5(d)
Priloga III, uvodni odstavek ter točki (a) in (b)	Priloga III, uvodni odstavek in točka (a) Člen 8(1) in (5)
Priloga III, točka (c), postavke (i) do (iv)	Priloga III, točka (b), postavke (i) do (iv)
Priloga III, točka (c), postavke (v) do (vii)	Priloga III, točka (b), postavke (v) do (vii)
Priloga IV	Priloga IV
Priloga V, točka 1	Priloga V, del 1, točka 1
Priloga V, točka 2	—
Priloga V, točke 3 do 5	Priloga V, del 1, točke 2 do 4
Priloga V, točka 6	Priloga V, del 2, točka 1
Priloga V, točki 7 in 8	Priloga V, del 1, točka 5
—	Priloga V, del 1, točka 6
Priloga V, točki 9 in 10	Priloga V, del 2, točki 2 in 3

Direktiva 96/82/ES	Ta direktiva
Priloga V, točka 11	Priloga V, del 1, točka 7
—	Priloga V, del 2, točka 4
Priloga VI, I	Priloga VI, del I
Priloga VI, II	Priloga VI, del II
—	Priloga VII

DIREKTIVA 2012/19/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 4. julija 2012****o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)****(prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potrebne so številne bistvene spremembe Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno direktivo prenoviti.
- (2) Cilji okoljske politike Unije so zlasti ohranitev, varstvo in izboljšanje kakovosti okolja, varovanje zdravja ljudi ter preudarno in racionalno izkoriščanje naravnih virov. Ta politika temelji na previdnostnem načelu, na načelu preventivnega ukrepanja in na načelu, da naj se okoljska škoda prednostno odpravi pri viru, kot tudi na načelu, da plača povzročitelj obremenitve.
- (3) V Programu politike in ukrepov Skupnosti glede okolja in trajnostnega razvoja (peti delovni program Skupnosti o okolju) ⁽⁵⁾ je bilo navedeno, da doseganje trajnostnega razvoja zahteva znatne spremembe v sedanjih vzorcih

razvoja, proizvodnje, potrošnje in obnašanja ter se zavzema med drugim za zmanjšanje razsipne porabe naravnih virov in preprečitev onesnaževanja. V njem je bila omenjena odpadna električna in elektronska oprema (OEEO) kot eno ciljnih področij, ki jih je treba urediti glede uporabe previdnostnega načela, načel predelave in varnega odstranjevanja odpadkov.

- (4) Ta direktiva dopolnjuje splošno zakonodajo Unije glede ravnanja z odpadki, kot je Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih ⁽⁶⁾. Sklicuje se na opredelitve pojmov iz navedene direktive, vključno z opredelitvijo odpadkov in splošnih postopkov ravnanja z odpadki. Opredelitev zbiranja v Direktivi 2008/98/ES vključuje predhodno razvrščanje in predhodno skladiščenje odpadkov za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov. Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, ki rabijo energijo, vzpostavlja okvir za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo, in omogoča sprejetje posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo in jih lahko zajema ta direktiva. Direktiva 2009/125/ES in izvedbeni ukrepi, sprejeti na podlagi navedene direktive, ne vplivajo na zakonodajo Unije glede ravnanja z odpadki. Direktiva 2002/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽⁸⁾ zahteva nadomestitev prepovedanih snovi v zvezi z vso električno in elektronsko opremo (EEO), ki spada v njeno področje uporabe.
- (5) Zaradi nenehne širitve trga in vedno krajših inovacijskih ciklov se oprema vedno hitreje nadomešča, kar dela iz EEO hitro rastoči vir odpadkov. Medtem ko je Direktiva 2002/95/ES učinkovito prispevala k zmanjšanju nevarnih snovi, vsebovanih v novi EEO, pa bodo nevarne snovi, kot so živo srebro, kadmij, svinec, šestvalentni krom in poliklorirani bifenili (PCB) ter snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, še vrsto let prisotne v OEEO. Vsebnost nevarnih sestavnih delov v EEO je glavna skrb med fazo ravnanja z odpadki in recikliranje OEEO ne poteka v zadostnem obsegu. Nezadostno recikliranje povzroča izgubo dragocenih virov.
- (6) Namen te direktive je prispevati k trajnostni proizvodnji in potrošnji s prednostnim preprečevanjem OEEO in poleg tega s ponovno uporabo, recikliranjem in drugimi oblikami predelave takih odpadkov, da se zmanjša odlaganje odpadkov ter prispeva k učinkoviti rabi virov in

⁽¹⁾ UL C 306, 16.12.2009, str. 39.

⁽²⁾ UL C 141, 29.5.2010, str. 55.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 19. julija 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu), in odločitev Sveta z dne 7. junija 2012.

⁽⁴⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24.

⁽⁵⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

⁽⁶⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽⁷⁾ UL L 285, 31.10.2009, str. 10.

⁽⁸⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 19.

pridobivanju dragocenih sekundarnih surovin. Ta direktiva skuša tudi izboljšati okoljsko učinkovitost vseh subjektov, vključenih v življenjski krog EEO, torej proizvajalcev, distributerjev in potrošnikov ter zlasti tistih subjektov, ki so neposredno vključeni v zbiranje in obdelavo OEEO. Zlasti različne nacionalne uporabe načela odgovornosti proizvajalca lahko vodijo do znatnih neskladij pri finančni obremenitvi gospodarskih subjektov. Obstoj različnih nacionalnih politik o ravnanju z OEEO ovira uspešnost politike recikliranja. Iz tega razloga bi bilo treba določiti osnovna merila na ravni Unije ter razviti minimalne standarde za ravnanje z OEEO.

- (7) Določbe te direktive bi se morale uporabljati za proizvode in proizvajalce ne glede na prodajno tehniko, vključno s prodajo na daljavo in elektronsko prodajo. Kolikor je izvedljivo, bi morale v tej zvezi obveznosti proizvajalcev in distributerjev, ki uporabljajo kanale prodaje na daljavo in elektronsko prodajo, imeti enako obliko in bi se morale izvršiti na enak način, da bi se tako izognili temu, da bi morali drugi distribucijski kanali nositi stroške, ki izvirajo iz te direktive glede OEEO, za katero je bila oprema prodana na daljavo ali po elektronski poti.
- (8) Za izpolnitev obveznosti v skladu s to direktivo v določeni državi članici bi moral proizvajalec imeti sedež v tej državi članici. Da bi države članice odpravile obstoječe ovire za pravilno delovanje notranjega trga in upravne obremenitve, bi morale proizvajalcem, ki nimajo sedeža na njihovem ozemlju, ampak na ozemlju druge države članice, izjemoma dovoliti, da imenujejo pooblaščenega zastopnika, ki bo odgovoren za izpolnjevanje obveznosti tega proizvajalca v skladu s to direktivo. Poleg tega bi bilo treba upravne obremenitve zmanjšati s poenostavitvijo postopkov registracije in poročanja in z zagotovitvijo, da se za registracije znotraj posameznih držav članic ne bo zaračunala dvojna pristojbina.
- (9) Ta direktiva bi morala urejati vso EEO, ki jo uporabljajo potrošniki, in EEO, namenjeno za profesionalno uporabo. Ta direktiva bi se morala uporabljati brez poseganja v zakonodajo Unije o zahtevah glede varnosti in zdravja, ki varuje vse udeležence v stiku z OEEO, kot tudi posebno zakonodajo Unije glede ravnanja z odpadki, zlasti Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih⁽¹⁾, ter zakonodajo Unije s področja načrtovanja proizvodov, zlasti Direktivo 2009/125/ES. Priprava za ponovno uporabo, predelava in recikliranje odpadne hladilne opreme ter njenih sestavnih delov, zmesi ali snovi bi morala biti v skladu z ustrežno zakonodajo Unije, predvsem Uredbo (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o snoveh, ki tanjšajo

ozonski plašč⁽²⁾, in Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih⁽³⁾. Cilje te direktive je mogoče doseči, tudi če v področje njene uporabe niso zajete velike nepremične naprave, kot so naftne ploščadi, sistemi za prevoz prtljage na letališčih ali dvigala. Vendar bi bilo treba v področje uporabe te direktive vključiti tudi opremo, ki ni bila posebej načrtovana in nameščena kot del teh naprav, svojo funkcijo pa lahko opravlja tudi, če ni del teh naprav. To se na primer nanaša na opremo, kot je oprema za razsvetljavo ali fotonapetostni paneli.

- (10) Da se podrobneje opredeli področje uporabe te direktive, bi bilo treba vanjo vključiti več opredelitev pojmov. Vendar bi bilo treba v okviru revizije področja uporabe opredelitev EEO dodatno pojasniti, da bi približali ustrezne nacionalne ukrepe držav članic ter trenutno uveljavljene in uporabne prakse.
- (11) Zahteve za okoljsko primerno zasnovano, ki olajšujejo ponovno uporabo, razstavljanje in predelavo OEEO, bi bilo treba določiti v okviru izvedbenih ukrepov za Direktivo 2009/125/ES. Da bi z zasnovano izdelkov optimizirali ponovno uporabo in predelavo, bi bilo treba upoštevati celoten življenjski krog izdelka.
- (12) Po tej direktivi je vzpostavitev odgovornosti proizvajalca eno od sredstev za spodbujanje načrtovanja in proizvodnje EEO, ki v celoti upošteva in olajša njeno popravilo, možno nadgradnjo, ponovno uporabo, demontažo in recikliranje.
- (13) Da bi zagotovile varnost in zdravje osebja distributerjev, ki jemlje OEEO nazaj in se ukvarja z njo, bi morale države članice v skladu z nacionalno zakonodajo in zakonodajo Unije o zahtevah glede varnosti in zdravja določiti pogoje, pod katerimi lahko distributerji zavrnejo tako jemanje nazaj.
- (14) Ločeno zbiranje je predpogoj za zagotavljanje posebne obdelave in recikliranja OEEO in je potrebno za doseganje izbrane ravni varovanja zdravja ljudi in okolja v Uniji. Potrošniki morajo aktivno prispevati k uspehu takega zbiranja in bi jih bilo treba spodbujati, da OEEO vrnejo. V ta namen bi morale biti postavljene ustrezne zmogljivosti za vračanje OEEO, vključno z javnimi zbirnimi mesti, kamor bi lahko zasebna gospodinjstva vračala svoje odpadke najmanj brezplačno. Distributerji

⁽¹⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 286, 31.10.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 161, 14.6.2006, str. 1.

imajo pomembno vlogo pri prispevanju k uspešnosti zbiranja OEEO. Zaradi tega bi bilo treba zbirna mesta za zelo majhno OEEO postaviti v prodajalnah in za njih ne bi smele veljati zahteve za registracijo ali dovoljenje iz Direktive 2008/98/ES.

- (15) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zmanjšanje odstranjevanja OEEO kot nesortiranega komunalnega odpadka in za doseganje visoke stopnje ločenega zbiranja OEEO, da bi dosegle izbrano raven varstva in usklajene okoljske cilje Unije. Da bi se zagotovila vzpostavitev učinkovitejših sistemov zbiranja, bi se moralo od držav članic zahtevati, da dosežejo visoko stopnjo zbiranja OEEO, zlasti opreme za hlajenje in zamrzovanje, ki vsebuje snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, in fluorirane toplogredne pline, glede na njihov velik vpliv na okolje ter glede na obveznosti iz Uredbe (ES) št. 842/2006 in Uredbe (ES) št. 1005/2009. Podatki iz ocene učinkov, ki jo je izvedla Komisija do leta 2008, kažejo, da se je že do takrat ločeno zbralo 65 % EEO, dane na trg, vendar je možno, da se je več kot polovica tega neustrezno obdelala in nezakonito izvozila, o tem pa se ni poročalo niti kadar je bila obdelava ustrezna. To povzroča izgube dragocenih sekundarnih surovin, poslabšanje okolja in posredovanje nedoslednih podatkov. Da se to prepreči, je treba določiti ambiciozen cilj zbiranja, da bi zagotovili zbiranje in obdelavo OEEO na okolju prijazen način in pravilno poročanje o tem. Ustrezno je določiti najmanjše zahteve za pošiljke rabljene EEO, za katero se sumi, da je OEEO, države članice pa lahko pri njihovi uporabi upoštevajo vse ustrezne smernice informatorjev, ki so bile pripravljene za izvajanje Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov⁽¹⁾. Namen teh minimalnih zahtev bi vsekakor moral biti preprečevanje neželenih pošiljk nedelujoče EEO v države v razvoju.
- (16) Določanje stopenj zbiranja bi moralo temeljiti na količini nastale OEEO, pri čemer bi ustrezno upoštevali različno življenjsko dobo EEO v državah članicah, nenasičene trge in naprave z dolgo življenjsko dobo. Zaradi tega bi bilo treba državam članicam dopustiti možnost izbire določanja cilja zbiranja med EEO na trgu in stopnjo zbiranja na podlagi nastale OEEO. Na podlagi sedanjih ocen je stopnja zbiranja nastale OEEO v višini 85 % v veliki meri enaka stopnji zbiranja v višini 65 % povprečne letne teže EEO, ki je bila v predhodnih treh letih dana na trg. V bližnji prihodnosti bi bilo potrebno razviti metodologijo za izračun stopnje zbiranja na podlagi nastale OEEO.
- (17) Posebna obdelava za OEEO je nujna, da se izogne razpršitvi onesnaževal med reciklirani material ali v tok odpadkov. Taka obdelava je najučinkovitejši način za zagotovitev skladnosti z izbrano stopnjo varstva okolja Unije. Vsaka ustanova ali podjetje, ki izvaja zbiranje, recikliranje in obdelavo odpadkov, bi moralo izpolnjevati minimalne standarde za preprečitev negativnih vplivov na okolje, povezanih z obdelavo OEEO. Uporabljati bi bilo treba najboljše razpoložljive tehnike obdelave, predelave in recikliranja, pod pogojem, da zagotavljajo človekovo zdravje in visoko stopnjo varstva okolja. Najboljše razpoložljive tehnike obdelave, predelave in recikliranja se lahko nadalje opredelijo v skladu s postopki iz Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzoru vanju onesnaževanja⁽²⁾.
- (18) Znanstveni odbor za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja v svojem mnenju o oceni nevarnosti proizvodov nanotehnologije z dne 19. januarja 2009 navaja, da lahko v fazi odpadkov in pri recikliranju pride do izpostavljenosti nanomaterialom, ki so trdno vgrajeni v velike strukture, kot so elektronska vezja. Da bi pri obdelavi OEEO, ki vsebuje nanomateriale, morebitna tveganja za človekovo zdravje in okolje ohranili pod nadzorom, je primerno, da Komisija oceni, ali je mogoče potrebna posebna obdelava.
- (19) Zbiranje, skladiščenje, prevoz, obdelava in recikliranje OEEO ter njena priprava za ponovno uporabo se morajo izvajati s pristopom, usmerjenim v varovanje okolja in zdravja ljudi, ter morajo biti namenjeni ohranjanju surovin in morajo biti namenjeni recikliranju dragocenih virov iz EEO, tako da se v Uniji zagotovi boljšo oskrbo s proizvodi.
- (20) Kjer je primerno, bi se morala dati prednost pripravi za ponovno uporabo OEEO in njenih sestavnih delov, podsestavov ter potrošnega blaga. Kjer se temu ne da prednosti, bi bilo treba vso OEEO, ki je bila zbrana ločeno, poslati v predelavo, pri kateri bi se morala doseči visoka stopnja recikliranja in predelave. Poleg tega bi morali biti proizvajalci spodbujani, da integrirajo reciklirani material v novo opremo.
- (21) Predelavo, pripravo za ponovno uporabo in recikliranje OEEO bi morali šteti k doseganju ciljev, določenih v tej direktivi, samo če ta predelava, priprava za ponovno uporabo ali recikliranje ni v nasprotju z drugo zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za OEEO. Zagotovitev ustrezne predelave, priprave za ponovno uporabo in recikliranje OEEO je pomembna za smotrno gospodarjenje z viri in boljšo oskrbo z viri.

⁽¹⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

- (22) Osnovna načela glede financiranja ravnanja z OEEO se določijo na ravni Unije, sistemi financiranja pa morajo prispevati k visoki stopnji zbiranja kot tudi k izvajanju načela odgovornosti proizvajalca.
- (23) Uporabniki EEO iz zasebnih gospodinjstev bi morali imeti najmanj možnost brezplačnega vračanja OEEO. Proizvajalci bi morali financirati vsaj zbiranje iz zbiralnic ter obdelavo, predelavo in odstranjevanje OEEO. Države članice bi morale spodbujati proizvajalce, da prevzamejo popolno odgovornost za zbiranje OEEO, zlasti s financiranjem zbiranja OEEO v celotni verigi odpadkov, vključno od zasebnih gospodinjstev, da bi se izognili neoptimalni obdelavi in nezakonitemu izvozu ločeno zbrane OEEO, ustvarili enake pogoje z uskladitvijo financiranja proizvajalcev po vsej Uniji ter prenesli plačevanje za zbiranje teh odpadkov s splošnih davkoplačevalcev na potrošnike EEO v skladu z načelom „onesnaževalec plača“. Za povečanje učinka odgovornosti proizvajalcev bi moral biti vsak proizvajalec odgovoren za financiranje ravnanja z odpadki iz svojih lastnih proizvodov. Proizvajalec bi moral imeti možnost izbire, da izpolni to obveznost posamezno ali s tem, da se priključi k skupnemu programu. Vsak proizvajalec bi moral, ko da proizvod na trg, zagotoviti finančno garancijo, da bi preprečil stroške za ravnanje z OEEO, ki izhajajo iz proizvodov, ki jih ni mogoče identificirati, da ne padejo na družbo ali na preostale proizvajalce. Odgovornost za financiranje ravnanja s historičnimi odpadki bi se morala deliti na vse obstoječe proizvajalce v kolektivnih sistemih financiranja, v katere vsi proizvajalci, ki so na trgu, ko se pojavijo stroški, prispevajo sorazmerno. Kolektivni sistemi financiranja ne bi smeli izključevati proizvajalcev, uvoznikov in novincev na trgu, ki zavzemajo tržno nišo ali proizvajajo majhno količino. Skupni sistemi bi lahko zagotovili različne pristojbine na podlagi tega, kako zlahka se reciklirajo proizvodi in dragocene sekundarne surovine, ki jih vsebujejo. Za proizvode z dolgo življenjsko dobo, ki so zdaj zajeti v direktivi, na primer fotonapetostne panele, bi lahko kar najbolj izkoristili obstoječe sisteme zbiranja in predelave, pod pogojem, da izpolnjujejo zahteve iz te direktive.
- (24) Ob prodaji novih izdelkov bi se lahko od proizvajalcev zahtevalo, da na prostovoljni osnovi kupce informirajo o stroških zbiranja, obdelave in odstranjevanja OEEO na okolju prijazen način. To je v skladu s sporočilom Komisije o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter akcijskim načrtom o trajnostni industrijski politiki, zlasti glede razumnejše potrošnje in zelenih javnih naročil.
- (25) Za uspešno zbiranje OEEO je nujno, da so uporabniki informirani o zahtevi, da ne odstranijo OEEO kot nesortiran komunalni odpadki in da OEEO zbirajo ločeno, ter o sistemih zbiranja in njihovi vlogi pri ravnanju z OEEO. Te informacije zahtevajo ustrezno označevanje EEO, ki bi lahko končala v smetnjakih ali podobnih sredstvih za zbiranje komunalnih odpadkov.
- (26) Informacije proizvajalcev o identifikaciji sestavnih delov in materialov so pomembne, da olajšajo ravnanje z OEEO, in še zlasti obdelavo ter predelavo ali recikliranje OEEO.
- (27) Države članice bi morale zagotoviti, da sistem inšpekcij in spremljanja omogoča, da se preveri ustrezno izvajanje te direktive, med drugim ob upoštevanju Priporočila 2001/331/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o določitvi najmanjših meril za okoljske inšpekcijske preglede v državah članicah ⁽¹⁾.
- (28) Države članice bi morale predpisati učinkovite, sorazmerne in odvrtačilne kazni, ki se v primeru kršitev določb te direktive naložijo fizičnim in pravnim osebam, odgovornim za ravnanje z odpadki. Poleg tega bi morale države članice brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode ⁽²⁾ imeti možnost, da sprejmejo ukrepe za povrnitev stroškov, ki so nastali zaradi neizpolnjevanja obveznosti in ukrepov za sanacijo.
- (29) Za spremljanje doseganja ciljev te direktive so potrebni podatki o teži EEO, ki je dana na trg v Uniji, in stopnjah zbiranja, priprave za ponovno uporabo, vključno, kolikor je možno, priprave za ponovno uporabo celotnih naprav, predelave ali recikliranja in izvoza OEEO, zbrane v skladu s to direktivo. Za izračun stopenj zbiranja bi bilo treba pripraviti skupno metodologijo za izračun teže EEO, da bi tako med drugim ugotovili, ali je s tem izrazom mišljena dejanska teža celotne opreme v obliki, v kakršni se trži, vključno z vsemi sestavnimi deli, podsestavi, dodatki in potrošnim blagom, vendar brez embalaže, baterij, navodil za uporabo in priročnikov.

⁽¹⁾ UL L 118, 27.4.2001, str. 41.

⁽²⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

- (30) Primerno je, da se državam članicam omogoči, da izberejo, da izvajajo nekatere določbe te direktive prek dogovorov med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi sektorji, pod pogojem, da so izpolnjene posebne zahteve.
- (31) Da bi se upoštevalo težave držav članic pri doseganju stopenj zbiranja, da bi se upošteval tehnični in znanstveni napredek in dopolnilo predpise o izpolnjevanju ciljev predelave, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme prehodne prilagoditve za določene države članice, za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, in sprejme podrobna pravila o OEEO, ki se izvozi iz Unije, za izpolnjevanje ciljev predelave. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (32) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (33) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi s prejšnjimi direktivami. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz prejšnjih direktiv.
- (34) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih⁽²⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (35) Ta direktiva ne bi smela vplivati na obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv iz dela B Priloge XI v nacionalno pravo in njihovo uporabo.
- (36) Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega problema lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o

Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih vplivov nastajanja odpadne električne in elektronske opreme (OEEO) in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva uporabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne uporabe v skladu s členoma 1 in 4 Direktive 2008/98/ES, s čimer prispeva k trajnostnemu razvoju.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za naslednjo električno elektronsko opremo (EEO):

(a) od 13. avgusta 2012 do 14. avgusta 2018 (prehodno obdobje) za EEO, ki se uvršča v kategorije iz Priloge I, ob upoštevanju odstavka 3. V Prilogi II je okviren seznam EEO, ki je uvrščena v kategorije iz Priloge I;

(b) od 15. avgusta 2018 za vso EEO ob upoštevanju odstavkov 3 in 4. Vsa EEO je uvrščena v kategorije iz Priloge III. V Prilogi IV je neizčrpen seznam EEO, ki je uvrščena v kategorije iz Priloge III (odprto področje uporabe).

2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v zahteve zakonodaje Unije glede varnosti in zdravja, glede kemikalij, zlasti Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije⁽³⁾, ter v posebno zakonodajo Unije glede ravnanja z odpadki ali načrtovanja proizvodov.

3. Ta direktiva se ne uporablja za nobeno naslednjo EEO:

(a) oprema, ki je potrebna za varstvo bistvenih interesov varnosti držav članic, vključno z orožjem, strelivom in vojnim materialom, namenjenimi za izrecno vojaške namene;

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽²⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽³⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

- (b) oprema, ki je posebej načrtovana in nameščena kot del druge vrste opreme, ki je izključena ali ne spada v področje uporabe te direktive, in ki lahko opravlja svojo funkcijo le kot del te opreme;
- (c) žarnice z žarilno nitko.
4. Poleg opreme, opredeljene v odstavku 3, se ta direktiva od 15. avgusta 2018 ne uporablja tudi za naslednje EEO:
- (a) oprema, namenjena za uporabo v vesolju;
- (b) velika nepremična industrijska orodja;
- (c) velike nepremične naprave, razen opreme, ki je v teh napravah, vendar ni posebej načrtovana in nameščena kot del teh naprav;
- (d) potniška ali tovorna prevozna sredstva, razen električnih dvokolesnih vozil brez homologacije;
- (e) necestni premični stroji, ki so na voljo izključno za profesionalno uporabo;
- (f) oprema, ki je namenjena izključno za raziskave in razvoj ter je na voljo le na podlagi izmenjave med podjetji;
- (g) medicinski pripomočki ter *in vitro* diagnostični medicinski pripomočki, če se predvideva, da bodo ti pripomočki pred koncem življenjske dobe inficirani, ter aktivni medicinski pripomočki za vsaditev.
5. Komisija najkasneje do 14. avgusta 2015 pregleda področje uporabe te direktive, kot je določeno v točki (b) odstavka 1, vključno s parametri za ločevanje med veliko in majhno opremo iz Priloge III, ter Evropskemu parlamentu in Svetu o tem predloži poročilo. Poročilo se po potrebi dopolni z zakonodajnim predlogom.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „električna in elektronska oprema“ ali „EEO“ pomeni opremo, ki je za svoje pravilno delovanje odvisna od električnega toka ali elektromagnetnih polj, in opremo za proizvodnjo, prenos in merjenje toka in polj, in je oblikovana za uporabo za napetostni razred, ki ne presega 1 000 voltov za izmenični tok in 1 500 voltov za enosmerni tok;

- (b) „velika nepremična industrijska orodja“ pomenijo večji sklop strojev, opreme in/ali komponent, ki skupaj služijo določeni uporabi, ki jih na določenem mestu trajno namestijo ali odstranijo strokovnjaki ter jih strokovnjaki uporabljajo in vzdržujejo v obratu industrijske proizvodnje ali obratu za raziskave in razvoj;

- (c) „velika nepremična naprava“ pomeni obsežen skupek različnih vrst aparatov in, kjer je to primerno, drugih naprav, ki:

- (i) jih sestavijo, namestijo in odstranijo strokovnjaki;
- (ii) naj bi se stalno uporabljale kot del zgradbe ali strukture na vnaprej določenem in temu namenjenem mestu in
- (iii) jih lahko nadomesti samo enaka, posebej zasnovana oprema;

- (d) „necestni premični stroji“ pomenijo delovne stroje z vgrajenim lastnim virom energije, ki morajo biti za obratovanje mobilni ali pa se morajo med obratovanjem neprekinjeno ali polprekinjeno gibati med nizom stalnih delovnih mest;

- (e) „odpadna električna in elektronska oprema“ ali „OEEO“ pomeni električno in elektronsko opremo, ki je odpadek po členu 3(1) Direktive 2008/98/ES, vključno z vsemi sestavnimi deli, podsestavi in potrošnim materialom, ki je del proizvoda ob zavrženju;

- (f) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ne glede na uporabljeno prodajno tehniko, vključno s komunikacijo na daljavo, iz Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo ⁽¹⁾:

- (i) ima sedež v državi članici in proizvaja EEO pod svojim imenom ali blagovno znamko ali je EEO zasnoval ali izdelal in jo nato trži pod svojim imenom ali blagovno znamko na ozemlju te države članice;

- (ii) ima sedež v državi članici in na ozemlju te države članice pod svojim imenom ali blagovno znamko preprodaja opremo, ki so jo proizvedli drugi dobavitelji, preprodajalec ne velja za „proizvajalca“, če je blagovna znamka proizvajalca vidna na opremi, kot je določeno v točki (i);

⁽¹⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 19.

- (iii) ima sedež v državi članici in profesionalno daje na trg te države članice EEO iz tretje države ali druge države članice ali
- (iv) s pomočjo sredstev za komuniciranje na daljavo prodaja EEO neposredno zasebnim gospodinjstvom ali uporabnikom, ki niso zasebna gospodinjstva, v eni državi članici, sedež pa ima v drugi državi članici ali tretji državi.
- Kdor izključno zagotavlja financiranje po kakršnem koli finančnem dogovoru ali v skladu z njim, ne velja za „proizvajalca“, razen če ne deluje tudi kot proizvajalec znotraj pomena točk (i) do (iv);
- (g) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki naredi EEO dostopno na trgu. Ta opredelitev distributerju ne preprečuje tega, da bi bil istočasno proizvajalec v smislu točke (f);
- (h) „OEEO iz zasebnih gospodinjstev“ pomeni OEEO, ki prihaja iz zasebnih gospodinjstev, in OEEO, ki prihaja iz komercialnih, industrijskih, institucionalnih ter drugih virov in je zaradi svoje narave in količine podobna OEEO iz zasebnih gospodinjstev. Odpadki iz EEO, ki jo bodo verjetno uporabljali v zasebnih gospodinjstvih, pa tudi uporabniki, ki niso zasebna gospodinjstva, se v vsakem primeru štejejo za OEEO iz zasebnih gospodinjstev;
- (i) „finančni dogovor“ pomeni kakršno koli pogodbo o posojilu, lizingu, najemu ali pogodbo o prodaji na obroke ali dogovor o vsaki opremi ne glede na to, da pogoji te pogodbe ali dogovora ali dodatne pogodbe ali dogovora zagotavljajo, da se bo ali se bo lahko lastništvo te opreme preneslo;
- (j) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, potrošnjo ali uporabo na trgu države članice v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno;
- (k) „dajanje na trg“ pomeni, da je proizvod prvič profesionalno dan na trg na ozemlju države članice;
- (l) „izločanje“ pomeni ročno, mehansko, kemično ali metalurško obdelavo, katere rezultat je, da so nevarne snovi, zmesi in sestavni deli prisotni kot prepoznaven tok ali prepoznaven del toka v postopku obdelave. Snov, zmes ali sestavni del je prepoznaven, če ga je mogoče spremljati in tako preveriti, ali je obdelava okoljsko varna;

- (m) „medicinski pripomoček“ pomeni medicinski pripomoček ali dodatek v smislu točke (a) oziroma (b) člena 1(2) Direktive Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih ⁽¹⁾, ki določa EEO;
- (n) „*in vitro* diagnostični medicinski pripomoček“ pomeni *in vitro* diagnostični medicinski pripomoček ali dodatek v smislu v točke (b) ali (c) člena 1(2) Direktive 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ⁽²⁾, ki je EEO;
- (o) „aktivni medicinski pripomoček za vsaditev“ pomeni aktivni medicinski pripomoček za vsaditev v smislu točke (c) člena 1(2) Direktive Sveta 90/385/EGS z dne 20. junija 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o aktivnih medicinskih pripomočkih za vsaditev ⁽³⁾, ki je EEO.

2. Poleg tega se za pojme „nevarni odpadki“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „preprečevanje“, „ponovna uporaba“, „obdelava“, „predelava“, „priprava za ponovno uporabo“, „recikliranje“ in „odstranjevanje“ uporabljajo opredelitve iz člena 3 Direktive 2008/98/ES.

Člen 4

Načrtovanje proizvodov

Države članice brez poseganja v zakonodajo Unije o pravilnem delovanju notranjega trga in o načrtovanju izdelkov, vključno z Direktivo 2009/125/ES, spodbujajo sodelovanje med proizvajalci in izvajalci recikliranja ter ukrepe za pospeševanje načrtovanja in proizvodnje EEO, zlasti z vidika omogočanja ponovne uporabe, razstavljanja in predelave OEEO, njenih sestavnih delov in materialov. V tem kontekstu države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da se uporabljajo zahteve za okoljsko primerno zasnovano, ki omogočajo ponovno uporabo in obdelavo OEEO, kot so določene v okviru Direktive 2009/125/ES, in da proizvajalci s pomočjo posebnih konstrukcijskih lastnosti ali proizvodnih procesov ne preprečijo, da bi se OEEO ponovno uporabila, razen če take posebne lastnosti pri načrtovanju ali proizvodnih procesih predstavljajo glavne prednosti, na primer glede varstva okolja in/ali varnostnih zahtev.

Člen 5

Ločeno zbiranje

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje odstranjevanja OEEO v obliki nesortiranih komunalnih odpadkov, z namenom doseganja visoke stopnje ločenega zbiranja OEEO, zlasti in prednostno za opremo za toplotno izmenjavo, ki vsebuje snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, fluorirane toplotogredne pline, fluorescentne sijalke, ki vsebujejo živo srebro, fotonapetostne panele in za majhno opremo, kot je navedena v kategorijah 5 in 6 Priloge III.

⁽¹⁾ UL L 169, 12.7.1993, str. 1.

⁽²⁾ UL L 331, 7.12.1998, str. 1.

⁽³⁾ UL L 189, 20.7.1990, str. 17.

2. Za OEEO iz zasebnih gospodinjstev države članice zagotovijo, da se:

- (a) vzpostavijo sistemi, ki bodo omogočali končnim imetnikom in distributerjem, da vrnejo take odpadke najmanj brezplačno. Države članice zagotovijo razpoložljivost in dostopnost potrebnih zbiralnic, upoštevajoč zlasti gostoto prebivalstva;
- (b) pri dobavi novega proizvoda so distributerji odgovorni za zagotavljanje, da se lahko odpadki vrne distributerju najmanj brezplačno na podlagi menjave enega za enega, dokler je oprema enakovredne vrste in izpolnjuje iste funkcije kot dobavljena oprema. Države članice lahko odstopijo od te določbe, pod pogojem, da zagotovijo, da vračilo OEEO ni s tem za končnega imetnika oteženo, in da to za končnega imetnika ostane brezplačno. Države članice, ki uporabljajo to odstopanje, o tem obvestijo Komisijo;
- (c) distributerji v prodajalnah z vsaj 400 m² prodajne površine za EEO ali v njihovi neposredni bližini poskrbijo za zbiranje zelo majhne OEEO (zunanja dimenzija ne presega 25 cm), kar je za končne imetnike brezplačno in zanje ne pomeni obveznosti za nakup EEO enakovredne vrste, razen če ocena pokaže, da bi bili alternativni obstoječi sistemi zbiranja vsaj toliko učinkoviti. Te ocene so javno dostopne. Tako zbrana OEEO se ustrezno obdelata v skladu s členom 8;
- (d) brez poseganja v točke (a), (b) in (c) se proizvajalcem dovoli, da vzpostavijo in upravljajo posamezne in/ali skupinske sisteme jemanja nazaj OEEO iz zasebnih gospodinjstev, pod pogojem, da so ti v skladu s cilji te direktive;
- (e) ob upoštevanju nacionalnih zdravstvenih in varnostnih standardov in standardov Unije se lahko vračilo OEEO, ki predstavlja tveganje za zdravje in varnost osebja zaradi okužbe, zavrne po točkah (a), (b) in (c). Države članice sprejmejo posebne ukrepe za tako OEEO.

Države članice lahko zagotovijo posebne sisteme za vračilo OEEO na podlagi točk (a), (b) in (c), za primere, ko oprema ne vsebuje bistvenih sestavnih delov ali če oprema vsebuje druge odpadke, kot so OEEO.

3. Države članice lahko v skladu z odstavkom 2 imenujejo gospodarske subjekte za zbiranje OEEO iz zasebnih gospodinjstev.

4. Države članice lahko zahtevajo, da se OEEO, odložena v obratih za zbiranje, kot je določeno v odstavkih 2 in 3, preda proizvajalcem ali tretjim stranem, ki delujejo v njihovem imenu, ali pa, da se preda imenovanim ustanovam ali podjetjem zaradi priprave za ponovno uporabo.

5. V primeru OEEO, ki ni OEEO iz zasebnih gospodinjstev, in brez poseganja v člen 13 države članice zagotovijo, da proizvajalci ali tretje strani v njihovem imenu poskrbijo za zbiranje takih odpadkov.

Člen 6

Odstranjevanje in prevoz zbrane OEEO

1. Države članice prepovejo odstranjevanje ločeno zbrane OEEO, ki še ni bila obdelana, kot je določeno v členu 8.

2. Države članice zagotovijo, da se zbiranje in prevoz ločeno zbrane OEEO opravi na način, ki omogoča optimalne pogoje za pripravo za ponovno uporabo, recikliranje ter osamitev nevarnih snovi.

Da bi čim bolj izboljšali priprave na ponovno uporabo, države članice pred kakršnim koli nadaljnjim prenosom poskrbijo, da sistemi zbiranja ali zbiralnice že na zbirnih mestih zagotovijo, kjer je primerno, ločevanje OEEO, ki jo je treba pripraviti za ponovno uporabo, od ostale ločeno zbrane OEEO, zlasti z zagotovitvijo dostopa osebjem iz centrov za ponovno uporabo.

Člen 7

Stopnja zbiranja

1. Brez poseganja v člen 5(1) vsaka država članica zagotovi izvajanje načela odgovornosti proizvajalca in na tej podlagi tudi, da se letno doseže minimalna stopnja zbiranja. Od 2016 znaša minimalna stopnja zbiranja 45 %, izračunano na podlagi skupne teže OEEO, ki je bila v danem letu zbrana v skladu s členoma 5 in 6 v zadevni državi članici, izražene v odstotku povprečne letne teže EEO, ki je bila v predhodnih treh letih dana na trg v navedeni državi članici. Države članice zagotovijo, da se količina zbrane OEEO v obdobju od 2016 do 2019 postopoma povečuje, razen če je bila končna stopnja zbiranja iz drugega pododstavka že dosežena.

Od 2019 je minimalna stopnja zbiranja, ki jo je treba letno doseči, 65 % povprečne teže EEO, ki je bila v predhodnih treh letih dana na trg v zadevni državi članici, ali 85 % povprečne letne teže OEEO, nastale na ozemlju te države članice.

Do 31. decembra 2015 se ohrani stopnja ločenega zbiranja povprečno vsaj štirih kilogramov OEEO iz zasebnih gospodinjstev na prebivalca na leto ali ista povprečna teža OEEO, ki je bila v predhodnih treh letih v povprečju zbrana v tej državi članici, pri čemer velja višja količina.

Države članice si lahko zastavijo višje posamične cilje zbiranja OEEO in v tem primeru to sporočijo Komisiji.

2. Za ugotovitev, ali je bila dosežena minimalna stopnja zbiranja, države članice zagotovijo, da se informacije glede OEEO, ki je bila zbrana ločeno, v skladu s členom 5 brezplačno pošljejo državam članicam, kar zajema vsaj informacije o OEEO, ki so jo:

- (a) prejeli obrati za zbiranje in obdelavo;
- (b) prejeli distributerji;
- (c) ločeno zbrali proizvajalci ali tretje strani, ki delujejo v njihovem imenu.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko Bolgarija, Češka, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Romunija, Slovaška in Slovenija zaradi pomanjkanja potrebne infrastrukture in njihove majhne potrošnje EEO odločijo, da:

- (a) najpozneje 14. avgusta 2016 dosežejo stopnjo zbrane OEEO, nižjo od 45 % a višjo od 40 % povprečne teže EEO, ki je bila v predhodnih treh letih dana na trg, in
- (b) odložijo doseganje stopnje zbiranja iz drugega pododstavka odstavka 1 do datuma, ki ga same izberejo, ki pa ni več kot 14. avgust 2021.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 v zvezi s potrebnimi prehodnimi prilagoditvami za obravnavanje težav, s katerimi se države članice srečujejo pri izpolnjevanju zahtev iz odstavka 1.

5. Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje tega člena, Komisija do 14. avgusta 2015 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi skupno metodologijo za izračun teže EEO, ki je dana na nacionalni trg, in skupno metodologijo za izračun količine OEEO, ki je nastala po teži v vsaki državi članici. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

6. Komisija do 14. avgusta 2015 predstavi Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o ponovni preučitvi rokov, povezanih s stopnjami zbiranja iz odstavka 1, in o morebitni določitvi posameznih stopenj zbiranja ene ali več kategorij iz Priloge III, predvsem opreme za toplotno izmenjavo, fotonapetostnih

panelov, majhne opreme, majhne opreme za IT in telekomunikacije, ter sijalk, ki vsebujejo živo srebro. To poročilo po potrebi spremlja zakonodajni predlog.

7. Če Komisija na podlagi študije ocene učinka meni, da je za stopnjo zbiranja na podlagi nastale OEEO potrebna revizija, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog.

Člen 8

Primerna obdelava

1. Države članice zagotovijo, da se vsa ločeno zbrana OEEO primerno obdelata.

2. Primerna obdelava, ki ni priprava za ponovno uporabo, in predelava ali recikliranje minimalno vključuje odstranitev vseh tekočin in selektivno obdelavo v skladu s Prilogo VII.

3. Države članice zagotovijo, da proizvajalci ali tretje strani v njihovem imenu vzpostavijo sisteme za predelavo OEEO in pri tem uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike. Sisteme lahko vzpostavijo proizvajalci posamezno ali skupinsko. Države članice zagotovijo, da vsaka ustanova ali podjetje, ki izvaja zbiranje ali obdelavo, skladišči in obdeluje OEEO v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge VIII.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 v zvezi s spremembo Priloge VII z namenom, da se vključijo druge tehnologije obdelave, ki zagotavljajo najmanj enako raven varstva zdravja ljudi in okolja.

Komisija prioritarno oceni, ali je treba spremeniti navedbe glede plošč s tiskanim vezjem v prenosnih telefonih in prikazovalnikov s tekočimi kristali. Komisija naj oceni, ali so za obravnavo nanomaterialov, ki jih vsebuje EEO, potrebne spremembe v Prilogi VII.

5. Za varstvo okolja lahko države članice postavijo minimalne standarde kakovosti za obdelavo OEEO, ki je bila zbrana.

Države članice, ki se odločijo za take standarde kakovosti, obvestijo o tem Komisijo, ki te standarde objavi.

Komisija evropskim organizacijam za standardizacijo najpozneje do 14. februarja 2013 naroči, naj razvijejo evropske standarde za obdelavo OEEO, vključno z njeno predelavo, recikliranjem in pripravo za ponovno uporabo. Ti standardi odražajo najnovejše dosežke.

Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje tega člena, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi minimalne standarde kakovosti, temelječe zlasti na standardih, ki jih razvijajo evropske organizacije za standardizacijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

Sklicevanje na standarde, ki jih sprejme Komisija, se objavi.

6. Države članice spodbujajo ustanove ali podjetja, ki izvajajo obdelavo, da uvedejo potrjene sisteme ravnanja z okoljem v skladu z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾.

Člen 9

Dovoljenja

1. Države članice zagotovijo, da vsaka ustanova ali podjetje, ki izvaja dejavnosti obdelave, dobi dovoljenje od pristojnih organov v skladu s členom 23 Direktive 2008/98/ES.

2. Oprostitve izpolnjevanja zahtev za dovoljenje, pogoji za oprostitve oziroma registracija so v skladu s členom 24, 25 oziroma 26 Direktive 2008/98/ES.

3. Države članice zagotovijo, da dovoljenje ali registracija iz odstavkov 1 in 2 vključuje vse pogoje, ki so potrebni za skladnost z zahtevami iz člena 8(2), (3) in (5) in za doseganje ciljev predelave iz člena 11.

Člen 10

Pošiljke OEEO

1. Obdelava se lahko izvede zunaj zadevne države članice ali Unije, pod pogojem, da je pošiljka OEEO v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 in Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja ⁽²⁾.

2. OEEO, izvožena iz Unije, se upošteva kot prispevek k izpolnjevanju obveznosti in ciljev iz člena 11 te direktive samo, če lahko izvoznik v skladu z uredbama (ES)

št. 1013/2006 in (ES) št. 1418/2007 dokaže, da se je obdelava izvedla pod pogoji, ki so enakovredni zahtevam iz te direktive.

3. Komisija najpozneje 14. februarja 2014 sprejme delegirane akte v skladu s členom 20 o določitvi podrobnih pravil, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 2 tega člena, zlasti merila za ocenjevanje enakovrednih pogojev.

Člen 11

Cilji predelave

1. Glede vse OEEO, ločeno zbrane v skladu s členom 5 in poslano v obdelavo v skladu s členi 8, 9 in 10, države članice zagotovijo, da proizvajalci izpolnijo minimalne cilje iz Priloge V.

2. Doseganje teh ciljev se izračuna za vsako kategorijo z delitvijo teže OEEO, ki vstopa v obrat za predelavo ali recikliranje/pripravo za ponovno uporabo, potem ko je bila ustrezno obdelana v skladu s členom 8(2) glede predelave ali recikliranja, s težo vse ločeno zbrane OEEO za vsako kategorijo, izraženo v odstotkih.

Predhodne dejavnosti, vključno z razvrščanjem in skladiščenjem pred predelavo, se ne upoštevajo kot prispevek k doseganju teh ciljev.

3. Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te direktive, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi dodatna pravila o metodah izračuna minimalnih ciljev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

4. Države članice zagotovijo, da za izračun teh ciljev proizvajalci ali tretje strani v njihovem imenu vodijo zapise o teži OEEO, njenih sestavnih delov, materialov in snovi, ko zapuščajo (output) objekt za zbiranje, prihajajo v (input) in zapuščajo (output) objekte za obdelavo in ko prihajajo v (input) objekt za recikliranje ali pripravo za ponovno uporabo.

Države članice zagotovijo tudi, da proizvajalci ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, za namene odstavka 6 beležijo težo proizvodov in materialov, ki zapuščajo (output) obrat za predelavo ali recikliranje/pripravo za ponovno uporabo.

5. Države članice spodbujajo razvoj novih tehnologij predelave, recikliranja in obdelave.

⁽¹⁾ UL L 342, 22.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 316, 4.12.2007, str. 6.

6. Na podlagi poročila Komisije, ki ga po potrebi spremlja zakonodajni predlog, Evropski parlament in Svet do 14. avgusta 2016 ponovno preučita cilje za predelavo iz dela 3 Priloge V, možnost določitve ločenih ciljev za OEEO, ki jo je treba pripraviti za ponovno uporabo, ter metodo preverjanja iz odstavka 2, da bi analizirala izvedljivost preverjanja doseganja ciljev na podlagi proizvodov in materialov, pridobljenih (output) iz postopkov predelave, recikliranja in priprave za ponovno uporabo.

Člen 12

Financiranje OEEO iz zasebnih gospodinjstev

1. Države članice zagotovijo, da proizvajalci poskrbijo vsaj za financiranje zbiranja, obdelave, predelave in okolju primerne odstranjevanja OEEO iz zasebnih gospodinjstev, ki je bila odložena v zbirališča po členu 5(2).

2. Države članice lahko, kadar je to primerno, spodbujajo proizvajalce tudi k financiranju stroškov zbiranja OEEO iz zasebnih gospodinjstev pred njihovo dostavo do objektov za zbiranje.

3. Pri proizvodih, danih v promet po 13. avgustu 2005, je vsak proizvajalec odgovoren za financiranje dejavnosti iz odstavka 1 glede odpadkov svojih lastnih proizvodov. Proizvajalec lahko po izbiri izpolni to obveznost posamezno ali s priključitvijo k skupnemu sistemu.

Države članice zagotovijo, da vsak proizvajalec, ko da izdelek v promet, zagotovi garancijo, ki bo pojasnila, da bo ravnanje z vso OEEO financirano, in zagotovijo, da proizvajalci jasno označijo svoje proizvode v skladu s členom 15(2). Ta garancija zagotovi, da bodo operacije iz odstavka 1 v zvezi s tem proizvodom financirane. Garancija je lahko v obliki sodelovanja proizvajalca v ustreznih programih za financiranje ravnanja z OEEO, zavarovanja recikliranja ali blokiranega bančnega računa.

4. Za pokrivanje stroškov ravnanja z OEEO od proizvodov, ki so bili dani v promet na ali pred 13. avgustom 2005 (v nadaljnjem besedilu: historični odpadki), je odgovoren eden ali več sistemov, v katere sorazmerno prispevajo vsi proizvajalci, ki obstajajo na trgu, ko stroški nastanejo, npr. v sorazmerju z njihovim vsakokratnim tržnim deležem po vrsti opreme.

5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se oblikujejo ustrezni mehanizmi ali postopki povračil za povračilo prispevkov proizvajalcem, če se EEO prenese, da bi jo dali na trg izven ozemlja zadevne države članice. Take mehanizme ali postopke lahko razvijejo proizvajalci ali tretje strani, ki delujejo v njihovem imenu.

6. Komisija naj do 14. avgusta 2015 poroča o možnih merilih, s katerimi bi se dejanski stroški ob koncu življenjske dobe vključili v financiranje OEEO, ki ga zagotovijo proizvajalci, in naj Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 13

Financiranje v zvezi z OEEO od uporabnikov, ki niso zasebna gospodinjstva

1. Države članice zagotovijo, da proizvajalci poskrbijo za kritje stroškov zbiranja, obdelave, predelave in okolju neškodljivega odstranjevanja OEEO od uporabnikov, ki niso zasebna gospodinjstva, ki nastanejo iz proizvodov, danih na trg po 13. avgustu 2005.

Za historične odpadke, ki se nadomeščajo z novimi enakovrednimi proizvodi ali novimi proizvodi, ki izpolnjujejo isto funkcijo, prevzamejo kritje stroškov proizvajalci teh proizvodov, ko te proizvode dobavijo. Države članice lahko kot alternativno možnost predvidijo, da so tudi uporabniki, ki niso zasebna gospodinjstva, delno ali v celoti odgovorni za kritje teh stroškov.

Za druge historične odpadke kritje stroškov prevzamejo uporabniki, ki niso zasebna gospodinjstva.

2. Proizvajalci in uporabniki, ki niso zasebna gospodinjstva, lahko brez poseganja v to direktivo sklenejo dogovore o drugačnih načinih financiranja.

Člen 14

Informacije za uporabnike

1. Države članice lahko zahtevajo, da proizvajalci ob prodaji novih proizvodov kupcem prikažejo stroške zbiranja, obdelave in odstranjevanja na okolju primeren način. Navedeni stroški ne presegaajo najnatančnejše ocene dejansko nastalih stroškov.

2. Države članice zagotovijo, da se uporabnikom EEO v zasebnih gospodinjstvih priskrbi potrebne informacije o:

(a) zahtevi, da ne odstranijo OEEO kot nesortirani komunalni odpadki in da ločeno zbirajo takšno OEEO;

(b) sistemih vračanja in zbiranja, ki so na voljo tem uporabnikom, s spodbujanjem usklajevanja informacij o vseh razpoložljivih zbiralnicah, ne glede na to, kateri proizvajalec ali drugi gospodarski subjekt jih je vzpostavil;

(c) njihovi vlogi pri prispevanju k ponovni uporabi, recikliranju in o drugih oblikah predelave OEEO;

(d) potencialnih učinkih na okolje in zdravje ljudi zaradi prisotnosti nevarnih snovi v EEO;

(e) pomenu simbola iz Priloge IX.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, tako da potrošniki sodelujejo v zbiranju OEEO in jih spodbujajo, da olajšajo ponovno uporabo, obdelavo in predelavo.

4. Z namenom, da se zmanjša odstranjevanje OEEO kot nesortiranega komunalnega odpadka in olajša njeno ločeno zbiranje, države članice zagotovijo, da proizvajalci – po možnosti v skladu z evropskim standardom EN 50419 ⁽¹⁾ – ustrezno označijo EEO, ki bo dana v promet, z znakom iz Priloge IX. V izjemnih primerih, kadar je to potrebno zaradi velikosti ali funkcije proizvoda, se znak izpiše na embalažo, na navodila za uporabo in na garancijo za EEO.

5. Države članice lahko zahtevajo, da proizvajalci in/ali distributerji zagotovijo nekatere ali vse informacije iz odstavkov 2, 3 in 4, na primer v navodilih za uporabo, ob prodaji in s kampanjami za ozaveščanje javnosti.

Člen 15

Informacije za obrate za obdelavo

1. Za lažjo pripravo za ponovno uporabo in pravilno ter okolju primerno obdelavo OEEO, vključno z vzdrževanjem, nadgradnjo, obnavljanjem in recikliranjem, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da proizvajalci brezplačno zagotovijo informacije o ponovni uporabi in obdelavi za vsako vrsto nove EEO, ki je prvič dana v promet v Uniji, v enem letu po tem, ko je bila oprema dana v promet. Te informacije morajo, v kolikor je to potrebno za centre za ponovno uporabo ter obrate za obdelavo in recikliranje, da bi bili skladni z določbami te direktive, navesti različne sestavne dele in materiale EEO, kakor tudi nahajališče nevarnih snovi in zmesi v EEO. Proizvajalci EEO dajo na razpolago te informacije centrom za ponovno uporabo ter obratom za obdelavo in recikliranje v obliki priročnikov ali prek elektronskih sredstev (npr. zgoščenk, spletnih storitev).

2. Poleg tega, da se datum, ko je bila EEO dana na trg, določi nedvoumno, države članice zagotovijo, da znak na EEO natančno določa, da je bila EEO dana na trg po 13. avgustu 2005. V ta namen se po možnosti uporablja Evropski standard EN 50419.

⁽¹⁾ Sprejel Cenelec marca 2006.

Člen 16

Registracija, informacije in poročanje

1. Države članice v skladu z odstavkom 2 sestavijo register proizvajalcev, vključno s proizvajalci, ki dobavljajo EEO prek komunikacije na daljavo. Namen tega registra je spremljanje skladnosti z zahtevami te direktive.

Proizvajalci, ki dobavljajo EEO prek komunikacije na daljavo, kot so opredeljeni v členu 3(1)(f)(iv), so registrirani v državi članici, v katero prodajajo. Kadar ti proizvajalci niso registrirani v državi članici, v katero prodajajo, so registrirani prek svojih pooblaščenih zastopnikov iz člena 17(2).

2. Države članice zagotovijo:

(a) da je vsak proizvajalec ali vsak pooblaščen zastopnik, kadar je ta imenovan v skladu s členom 17, registriran, kot se zahteva, in da lahko ta v nacionalni register prek spleta vnese vse ustrezne informacije, ki kažejo na dejavnosti tega proizvajalca v tej državi članici;

(b) da vsak proizvajalec ali vsak pooblaščen zastopnik, kadar je ta imenovan v skladu s členom 17, ob registraciji zagotovi informacije iz dela A Priloge X in se zaveže, da jih bo po potrebi posodabljal;

(c) da vsak proizvajalec ali vsak pooblaščen zastopnik, kadar je ta imenovan v skladu s členom 17, zagotovi informacije iz dela B Priloge X;

(d) da nacionalni registri na svoji spletni strani zagotovijo povezave z drugimi nacionalnimi registri, zato da bi v vseh državah članicah olajšali registracijo proizvajalcev ali pooblaščenih zastopnikov, kadar je ta imenovan v skladu s členom 17.

3. Da se zagotovijo enotni pogoji izvajanja tega člena, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi format za registracijo in poročanje ter pogostost poročanja v register. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

4. Države članice vsako leto zberejo informacije, vključno z utemeljenimi ocenami, o količinah in kategorijah EEO, dane na njihove trge, zbrane po vseh kanalih, pripravljene za ponovno uporabo, reciklirane in predelane v državi članici, in o izvoženi ločeno zbrani OEEO po teži.

5. Države članice vsaka tri leta pošljejo poročilo Komisiji o izvajanju te direktive in informacije iz odstavka 4. Poročilo o izvajanju se sestavi na podlagi vprašalnika iz odločb Komisije 2004/249/ES ⁽¹⁾ in 2005/369/ES ⁽²⁾. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih od konca triletnega obdobja, ki ga ta zajema.

Prvo poročilo zajema obdobje od 14. februarja 2014 do 31. decembra 2015.

Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil od držav članic.

Člen 17

Pooblaščen zastopnik

1. Vsaka država članica zagotovi, da lahko proizvajalec, kot je opredeljen v členu 3(1)(f)(i) do (iii), ki ima sedež v drugi državi članici, kot izjema od člena 3(1)(f)(i) do (iii) imenuje pravno ali fizično osebo s sedežem na njenem ozemlju kot pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za to, da se v skladu s to direktivo na njenem ozemlju izpolnijo obveznosti tega proizvajalca.

2. Vsaka država članica zagotovi, da proizvajalec, kot je opredeljen v členu 3(1)(f)(iv), ki ima sedež na njenem ozemlju in ki prodaja EEO v drugo državo članico, v kateri nima sedeža, v tej državi članici imenuje pooblaščenega zastopnika, ki je odgovoren za to, da se v skladu s to direktivo na ozemlju te države članice izpolnijo obveznosti tega proizvajalca.

3. Imenovanje pooblaščenega zastopnika se izvrši s pisnim pooblastilom.

Člen 18

Upravno sodelovanje in izmenjava informacij

Države članice zagotovijo, da organi, odgovorni za izvajanje te direktive, med seboj sodelujejo, predvsem da bi omogočili ustrezen pretok informacij in tako zagotovili, da proizvajalci spoštujejo določbe te direktive, in po potrebi drug drugemu in Komisiji zagotovili informacije ter tako spodbudili ustrezno izvajanje te direktive. Pri upravnem sodelovanju in izmenjavi informacij, zlasti med nacionalnimi registri, se uporabljajo tudi sredstva za elektronsko komunikacijo.

Sodelovanje med drugim zajema odobritev dostopa do ustreznih dokumentov in informacij, vključno z rezultati pregledov, ob upoštevanju določb zakona o varstvu podatkov, ki se uporablja v državi članici, v kateri je organ, od katerega se zahteva sodelovanje.

⁽¹⁾ UL L 78, 16.3.2004, str. 56.

⁽²⁾ UL L 119, 11.5.2005, str. 13.

Člen 19

Prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 v zvezi s spremembami, ki so potrebne za prilagoditev člena 16(5) in prilog IV, VII, VIII in IX znanstvenemu in tehničnemu napredku. Pri spreminjanju Priloge VII se upoštevajo izjeme, odobrene z Direktivo 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽³⁾.

Preden se priloge spremenijo, se Komisija med drugim posvetuje s proizvajalci EEO, z osebami, ki reciklirajo, izvajalci obdelave in okoljskimi organizacijami ter zvezami delojemalcev in potrošnikov.

Člen 20

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(4), člena 8(4), člena 10(3) in člena 19 se prenesejo na Komisijo za obdobje petih let od 13. avgusta 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenih pooblastilih najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred iztekom vsakega obdobja.

3. Pooblastila iz člena 7(4), člena 8(4), člena 10(3) in člena 19 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastil, navedenih v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(4), členom 8(4), členom 10(3) in členom 19, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka

⁽³⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Kadar se sklicuje na ta odstavek, se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 22

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Tako predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o navedenih določbah najpozneje do 14. februarja 2014 in jo nemudoma obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Člen 23

Nadzor in spremljanje

1. Države članice izvajajo ustrezno inšpekcijo in spremljanje, s katerima preverjajo ustrezno izvajanje te direktive.

Navedene inšpekcije zajemajo vsaj:

- (a) informacije, sporočene v okviru registra proizvajalcev;
- (b) pošiljke, zlasti izvoz OEEO iz Unije v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 in Uredbo (ES) št. 1418/2007, in
- (c) postopke v obratih za obdelavo v skladu z Direktivo 2008/98/ES in Prilogo VII k tej direktivi.

2. Države članice zagotovijo, da so pošiljke rabljene EEO, za katero se sumi, da je OEEO, odposlane v skladu z minimalnimi zahtevami iz Priloge VI, ter ustrezno spremljajo take pošiljke.

3. Stroški ustreznih analiz in inšpekcij rabljene EEO, za katero se sumi, da je OEEO, med drugim stroški skladiščenja, se lahko zaračunajo proizvajalcem, tretjim stranem, ki delujejo v njihovem imenu, ali drugim osebam, ki pripravljajo pošiljke rabljene EEO, za katero se sumi, da je OEEO.

4. Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje tega člena in Priloge VI, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi dodatna pravila o inšpekcijah in spremljanju ter zlasti enotne pogoje za izvajanje točke 2 Priloge VI. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

Člen 24

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 14. februarja 2014. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktive, razveljavljene s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. Države članice določijo način takega sklicevanja in obliko navedene izjave.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Pod pogojem, da so cilji iz te direktive doseženi, lahko države članice prenesejo določbe iz člena 8(6), člena 14(2) in člena 15 s sporazumi med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi sektorji. Taki sporazumi morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) sporazumi morajo biti izvršljivi;
- (b) sporazumi morajo podrobno navesti cilje z ustreznimi roki;
- (c) sporazumi se morajo objaviti v nacionalnem uradnem listu ali v uradnem dokumentu, enako dostopnem javnosti, in poslati Komisiji;
- (d) doseženi rezultati se morajo redno spremljati, poročati pristojnim organom in Komisiji in morajo biti na razpolago javnosti pod pogoji iz sporazuma;

(e) pristojni organi morajo zagotoviti, da se napredek, ki je dosežen po sporazumu, preuči;

(f) v primeru neupoštevanja sporazuma morajo države članice izvesti ustrezne določbe te direktive z zakonodajnimi, regulativnimi ali upravnimi ukrepi.

Člen 25

Razveljavitev

Direktiva 2002/96/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge XI, se razveljavi z učinkom od 15. februarja 2014, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno zakonodajo in uporabo direktiv iz dela B Priloge XI.

Sklici na razveljavljene direktive se štejejo za sklice na to direktivo ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XII.

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 27

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 4. julija 2012

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A. D. MAVROYIANNIS

PRILOGA I

Kategorije EEO, ki jih zajema ta direktiva v prehodnem obdobju, kot je določeno v členu 2(1)(a)

1. Veliki gospodinjski aparati
 2. Mali gospodinjski aparati
 3. Oprema za IT in telekomunikacije
 4. Oprema za zabavno elektroniko in fotonapetostni paneli
 5. Oprema za razsvetljavo
 6. Električno in elektronsko orodje (razen velikih nepremičnih industrijskih orodij)
 7. Igrače, oprema za prosti čas in šport
 8. Medicinski pripomočki (razen vseh vsajenih in inficiranih proizvodov)
 9. Instrumenti za spremljanje in nadzor
 10. Avtomati
-

PRILOGA II

Okviren seznam EEO, ki je uvrščena v kategorije iz priloge I

1. VELIKI GOSPODINJSKI APARATI

velike hladilne naprave

hladilniki

naprave za ohlajevanje

druge velike naprave za hlajenje, ohranjanje in začasno skladiščenje hrane

pralni stroji

sušilniki perila

pomivalni stroji

veliki kuhalniki

električne pečice

električne gorilne plošče

mikrovalovne pečice

druge velike naprave za kuhanje in drugo predelavo hrane

električne ogrevalne naprave

električni radiatorji

druge velike naprave za ogrevanje sob, postelj in stolov

električni ventilatorji

klimatske naprave

druga oprema za zračenje, zračenje na izpuh in klimatizacijska oprema

2. MALI GOSPODINJSKI APARATI

sesalniki

stroji za pometanje

druge naprave za čiščenje

naprave za šivanje, pletenje, tkanje in drugo obdelavo blaga

likalniki in druge naprave za likanje, monganje in drugo nego oblačil

opekači

naprave za cvrtje

mlinčki za kavo, avtomati za kavo in oprema za odpiranje ali hermetično zapiranje posod ali embalaže

električni noži

naprave za striženje las, sušenje las, ščetkanje zob, britje, masiranje in drugi aparati za nego telesa

budilke, zapestne ure in naprave za merjenje, prikazovanje ali evidentiranje časa

tehtnice

3. OPREMA ZA IT IN TELEKOMUNIKACIJE

centralizirana obdelava podatkov:

veliki računalniki

mali računalniki

tiskalniške enote

osebno računalništvo:

osebni računalniki (vključno s CPE, miško, zaslonom in tipkovnico)

prenosni računalniki (vključno s CPE, miško, zaslonom in tipkovnico)

notesniki

računalniki notepad

tiskalniki

oprema za kopiranje

električni in elektronski pisalni stroji

žepni in namizni kalkulatorji

in drugi proizvodi in oprema za zbiranje, shranjevanje, obdelavo, predstavitev ali sporočanje informacij z elektronskimi sredstvi

uporabniški terminali in sistemi

faks

teleks

telefoni

javni telefoni

brežžični telefoni

mobilni telefoni

odzivniki

in drugi proizvodi ali oprema za prenos zvoka, slike ali drugih informacij prek telekomunikacij

4. OPREMA ZA ZABAVNO ELEKTRONIKO IN FOTOVOLTAIČNI PANELI

radijski sprejemniki

televizijski sprejemniki

videokamere

videorekorderji

glasbeni stolpi

avdioojačevalniki

glasbeni instrumenti

in drugi proizvodi in oprema za snemanje in reproduciranje zvoka ali slike, tudi signalov, ali druga tehnologija za distribucijo zvoka in slike razen telekomunikacij

fotonapetostni paneli

5. OPREMA ZA RAZSVETLJAVO

svetilke za fluorescentne sijalke, razen svetilk iz gospodinjestev

paličaste fluorescentne sijalke

kompaktne fluorescentne sijalke

visokointenzivnostne sijalke, vključno z visokotlačnimi sijalkami z natrijevimi parametri in metalhalogenidnimi sijalkami

nizkotlačna svetila z natrijevimi parametri

druga razsvetljava ali oprema za difuzijo ali nadzor svetlobe razen žarnic z žarilno nitko

6. ELEKTRIČNA IN ELEKTRONSKA ORODJA (RAZEN VELIKIH NEPREMIČNIH INDUSTRIJSKIH ORODIJ)

vrtalniki

žage

šivalni stroji

oprema za struženje, rezkanje, brušenje, drobljenje, žaganje, rezanje, striženje, vrtanje, luknjanje, izrezovanje, upogibanje, ukrivljanje ali drugo podobno obdelavo lesa, kovine in drugih materialov

orodja za zakovičenje, zabijanje žebeljev ali pritrjevanje z vijaki ali odstranjevanje zakovic, žebeljev, vijakov ali podobno

orodja za varjenje, spajkanje ali podobno

oprema za škropljenje, širitev, razpršitev ali drugo podobno obdelavo tekočih ali plinastih snovi z drugimi sredstvi

orodja za košnjo oziroma druge vrtnarske dejavnosti

7. IGRAČE, OPREMA ZA PROSTI ČAS IN ŠPORT

električni vlakci ali garniture dirkalnih avtomobilčkov

ročne konzole za videoigre

videoigre

računalniki za kolesarjenje, potapljanje, tek, veslanje itd.

športna oprema z električnimi ali elektronskimi sestavnimi deli

igralni avtomati na kovance

8. MEDICINSKI PRIPOMOČKI (RAZEN VSEH VSAJENIH IN INFICIRANIH PROIZVODOV)

oprema za radioterapijo

oprema za kardiologijo

oprema za dializo

dihalni aparati

oprema za nuklearno medicino

laboratorijska oprema za diagnozo *in-vitro*

naprave za analize

naprave za ohlajevanje

naprave za teste oploditve

druge naprave za odkrivanje, preprečevanje, spremljanje, zdravljenje, lajšanje bolezni, poškodb ali nezmožnosti

9. INSTRUMENTI ZA SPREMLJANJE IN NADZOR

detektorji dima

regulatorji ogrevanja

termostati

naprave za merjenje, tehtanje ali reguliranje v gospodinjstvu ali kot laboratorijska oprema

drugi instrumenti za spremljanje in nadzor, ki se uporabljajo v industrijskih instalacijah (npr. v krmilnih ploščah)

10. AVTOMATI

avtomati za vroče pijače

avtomati za steklenice ali pločevinke z vročo ali hladno pijačo

avtomati za trdne proizvode

bančni avtomati

vse naprave, ki avtomatsko izdajajo raznovrstne izdelke

PRILOGA III

KATEGORIJE EEO, KI JIH ZAJEMA TA DIREKTIVA

1. Oprema za toplotno izmenjavo
 2. Zasloni, monitorji in oprema z zasloni, katerih površina je večja od 100 cm²
 3. Sijalke
 4. Velika oprema (katera koli zunanja dimenzija večja od 50 cm), kar vključuje, vendar ni omejeno na:
gospodinjske aparate; opremo za IT in telekomunikacije; opremo za zabavno elektroniko; svetilke; opremo za reproduciranje zvoka ali slik; glasbeno opremo; električno in elektronsko orodje; igrače, opremo za prosti čas in šport; medicinske pripomočke; instrumente za spremljanje in nadzor; avtomate; opremo za proizvodnjo električnega toka. Ta kategorija ne vključuje opreme iz kategorij 1 do 3.
 5. Majhna oprema (nobena zunanja dimenzija ni večja od 50 cm), kar vključuje, vendar ni omejeno na:
gospodinjske aparate; opremo za zabavno elektroniko; svetilke; opremo za reproduciranje zvoka ali slik; glasbeno opremo; električno in elektronsko orodje; igrače, opremo za prosti čas in šport; medicinske pripomočke; instrumente za spremljanje in nadzor; avtomate; opremo za proizvodnjo električnega toka. Ta kategorija ne vključuje opreme iz kategorij 1 do 3 in 6.
 6. Majhna oprema za IT in telekomunikacije (nobena zunanja dimenzija ni večja od 50 cm)
-

PRILOGA IV

Neizčrpen seznam EEO, ki je uvrščena v kategorije, naštete v prilogi III

1. Oprema za toplotno izmenjavo

Hladilniki, zamrzovalniki, naprave, ki avtomatsko izdajajo hladne proizvode, oprema za klimatizacijo, oprema za razvlaževanje, toplotne črpalke, oljni radiatorji in druga oprema za toplotno izmenjavo, v kateri se uporabljajo druge tekočine kot voda.

2. Zasloni, monitorji in oprema z zasloni, katerih površina je večja od 100 cm²

Zasloni, televizijski sprejemniki, LCD okvirji za fotografije, monitorji, prenosni računalniki, notesniki.

3. Sijalke

Paličaste fluorescentne sijalke, kompaktne fluorescentne sijalke, fluorescentne sijalke, visokointenzivnostne sijalke – vključno z visokotlačnimi svetili z natrijevimi parami in metalhalogenidnimi sijalkami, nizekotlačne svetila z natrijevimi parami, svetleče diode.

4. Velika oprema

Pralni stroji, sušilci oblačil, pomivalni stroji, kuhalniki, električni štedilniki, električne gorilne plošče, svetilke, oprema za reprodukcijo zvoka ali slik, glasbena oprema (razen orgel v cerkvah), naprave za pletenje in tkanje, veliki računalniki, veliki tiskalni stroji, oprema za kopiranje, veliki igralni avtomati na kovance, veliki medicinski pripomočki, veliki instrumenti za spremljanje in nadzor, velike naprave, ki avtomatsko izdajajo proizvode in denar, fotovoltaični paneli.

5. Majhna oprema

Sesalniki, sesalniki metle, naprave za šivanje, svetilke, mikrovalovne pečice, oprema za prezračevanje, likalniki, opekači, električni noži, kuhalniki vode, ure in zapestne ure, električni brivniki, tehtnice, naprave za nego las in telesa, kalkulatorji, radijski sprejemniki, videokamere, videorekorderji, glasbeni stolpi, glasbeni instrumenti, oprema za reprodukcijo zvoka ali slike, električne in elektronske igrače, oprema za šport, računalniki za kolesarjenje, potapljanje, tek, veslanje itd., dimni javljalniki, regulatorji ogrevanja, termostati, majhno električno in elektronsko orodje, majhni medicinski pripomočki, majhni instrumenti za spremljanje in nadzor, majhne naprave, ki avtomatsko izdajajo proizvode, majhna oprema z vgrajenimi fotonapetostnimi paneli.

6. Majhna oprema za IT in telekomunikacije (nobena zunanja dimenzija ni večja od 50 cm)

Mobilni telefoni, GPS, žepni kalkulatorji, usmerjevalniki, osebni računalniki, tiskalniki, telefoni.

PRILOGA V

MINIMALNI CILJI ZA PREDELAVO IZ ČLENA 11

Del 1: Minimalni cilji, ki veljajo za vsako kategorijo od 13. avgusta 2012 do 14. avgusta 2015 za kategorije iz Priloge I:

- (a) za OEEO, ki se uvršča v kategoriji 1 ali 10 iz Priloge I,
 - 80 % se predela in
 - 75 % se reciklira;
- (b) za OEEO, ki se uvršča v kategoriji 3 ali 4 iz Priloge I,
 - 75 % se predela in
 - 65 % se reciklira;
- (c) za OEEO, ki se uvršča v kategorije 2, 5, 6, 7, 8 ali 9 iz Priloge I,
 - 70 % se predela in
 - 50 % se reciklira;
- (d) za plinske sijalke: 80 % se reciklira.

Del 2: Minimalni cilji, ki veljajo za vsako kategorijo od 15. avgusta 2015 do 14. avgusta 2018 za kategorije iz Priloge I:

- (a) za OEEO, ki se uvršča v kategoriji 1 ali 10 iz Priloge I,
 - 85 % se predela in
 - 80 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (b) za OEEO, ki se uvršča v kategoriji 3 ali 4 iz Priloge I,
 - 80 % se predela in
 - 70 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (c) za OEEO, ki se uvršča v kategorije 2, 5, 6, 7, 8 ali 9 iz Priloge I,
 - 75 % se predela in
 - 55 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (d) za plinske sijalke: 80 % se reciklira.

Del 3: Minimalni cilji, ki veljajo za vsako kategorijo od 15. avgusta 2018 za kategorije iz Priloge III:

- (a) za OEEO, ki se uvršča v kategorije 1 ali 4 Priloge III,
 - 85 % se predela in
 - 80 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (b) za OEEO, ki se uvršča v kategorijo 2 iz Priloge III,
 - 80 % se predela in
 - 70 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (c) za OEEO, ki se uvršča v kategorije 5 ali 6 Priloge III,
 - 75 % se predela in
 - 55 % pripravi za ponovno uporabo in reciklira;
- (d) za OEEO, ki se uvršča v kategorijo 3 Priloge III: 80 % se reciklira.

PRILOGA VI

MINIMALNE ZAHTEVE ZA POŠILJKE

1. Da bi se v primerih, ko imetnik predmeta trdi, da namerava pošiljati ali pošilja uporabljeno EEO in ne OEEO, razlikovalo med EEO in OEEO, države članice zahtevajo, da mora imeti imetnik naslednja dokazila:
 - (a) kopijo računa in pogodbe v zvezi s prodajo in/ali prenosom lastništva EEO, ki navaja, da je oprema namenjena za neposredno ponovno uporabo in deluje brezhibno;
 - (b) dokaz o ocenjevanju ali testiranju v obliki kopije zapisov (potrdilo o testiranju, dokazilo o uporabnosti) za vsak predmet v pošiljki ter protokol, ki vsebuje vse zapisane informacije iz točke 3;
 - (c) izjavo imetnika, ki organizira prevoz EEO, da pri nobenem od materialov ali opreme v pošiljki ne gre za odpadek, kakor je opredeljen v členu 3(1) Direktive 2008/98/ES, ter
 - (d) ustrezno zaščito pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora.
2. Z odstopanjem se točka 1(a) in (b) in točka 3 ne uporabljajo, če je to dokumentirano z jasnimi dokazi, da je EEO poslana na podlagi dogovora med podjetji o prenosu, in da:
 - (a) je EEO vrnjena proizvajalcu ali tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, zaradi popravila in z namenom ponovne uporabe EEO z napako in pod garancijo ali
 - (b) je rabljena EEO, namenjena za profesionalno uporabo, zaradi vzdrževanja ali popravila z namenom ponovne uporabe na podlagi veljavne pogodbe poslana proizvajalcu ali tretjim stranem, ki delujejo v njegovem imenu, ali obratom tretjih strani v državah, v katerih se uporablja Sklep Sveta OECD C(2001) 107 konč. o spremembah Sklepa OECD C(92) 39 konč. o nadzoru čezmejnega premeščanja odpadkov za predelavo, ali
 - (c) je proizvajalcu ali tretji strani, ki deluje v njegovem imenu, za analizo osnovnega vzroka okvare poslana rabljena pokvarjena EEO, namenjena za profesionalno uporabo, na podlagi veljavne pogodbe, v primerih, ko lahko tako analizo opravi samo proizvajalec ali tretja stran v njegovem imenu.
3. Da se dokaže, da gre pri predmetih, ki se pošiljajo, za rabljeno EEO prej kot OEEO, države članice zahtevajo, da se pri testiranju in vodenju zapisov o rabljeni EEO opravita naslednja koraka:

Korak 1: testiranje

- (a) Preskuša se delovanje in oceni se prisotnost nevarnih snovi. Testiranje se izvede glede na vrsto EEO. Za večino rabljene EEO zadostuje preskus delovanja ključnih funkcij.
- (b) Voditi je treba zapise o rezultatih ocenjevanja in preskušanja.

Korak 2: zapis

- (a) Zapis se varno, vendar ne za stalno, pritrudi na samo EEO (če ni pakirana) ali na embalažo, tako da se lahko prebere brez razpakiranja opreme.
- (b) Zapis vsebuje naslednje informacije:
 - naziv predmeta (naziv opreme, če je navedena v Prilogi II ali Prilogi IV, kot je ustrezno, in kategorije iz Priloge I ali Priloge III, kot je ustrezno),
 - po potrebi identifikacijsko številko predmeta (tip št.),
 - leto proizvodnje (če je na voljo),
 - naziv in naslov podjetja, ki je odgovorno za dokazovanje delovanja,

- rezultat preskusa, kakor je opisano v koraku 1 (ter datum preskusa delovanja),
 - vrsto opravljenih testov.
4. Poleg dokumentacije iz točk 1, 2 in 3 mora biti vsakemu tovoru (na primer transportni zabojnik, tovornjak) rabljene EEO priložena:
- (a) ustrezna dokumentacija o prevozu, npr. dokument CMR ali tovorni list;
 - (b) izjava zavezanca glede njegove odgovornosti.
5. Če se ne zagotovijo ustrezni dokumenti iz točk 1, 2, 3 in 4, s katerimi se dokaže, da je premet rabljena EEO in ne OEEO, ter ni ustrezne zaščite pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora, kar je obveznost imetnika, ki organizira prevoz, organi države članice štejejo, da je predmet OEEO in da gre pri tovoru za nezakonito pošiljko. V takih okoliščinah se tovor obravnava v skladu s členoma 24 in 25 Uredbe (ES) št. 1013/2006.
-

PRILOGA VII

Selektivna obdelava za materiale in sestavne dele odpadne električne in elektronske opreme iz člena 8(2)

1. Iz ločeno zbrane OEEO je treba odstraniti najmanj naslednje snovi, zmesi in sestavne dele:

- poliklorirani bifenili (PCB), ki vsebujejo kondenzatorje v skladu z Direktivo Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- sestavni deli, ki vsebujejo živo srebro, kot so stikala ali svetila za osvetlitev ozadja,
- baterije,
- plošče s tiskanim vezjem v prenosnih telefonih na splošno in v drugih napravah, če je površina plošč s tiskanim vezjem večja od 10 kvadratnih centimetrov,
- kartuše za toner, tekoče in kot pasta, kot tudi barvne kartuše,
- plastika, ki vsebuje bromirane zaviralce gorenja,
- azbestni odpadki in sestavni deli, ki vsebujejo azbest,
- katodne cevi,
- klorofluorogljiki (CFC), klorofluorogljikovodiki (HCFC) ali fluorirani ogljikovodiki (HFC), ogljikovodiki (HC),
- plinske sijalke,
- prikazovalniki s tekočimi kristali (skupaj s svojimi ohišji, kadar je to primerno) s površino večjo od 100 kvadratnih centimetrov in vsi prikazovalniki iz ozadja osvetljeni s plinskimi sijalkami,
- zunanji električni kabli,
- sestavni deli, ki vsebujejo refraktorska keramična vlakna, kot je opisano v Direktivi Komisije 97/69/ES z dne 5. decembra 1997 o 23. prilagoditvi tehničnemu napredku Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽²⁾,
- sestavni deli, ki vsebujejo radioaktivne snovi, razen sestavnih delov, ki so pod pragovi izvzetja, določenimi v členu 3 in Prilogi I k Direktivi Sveta 96/29/Euratom z dne 13. maja 1996 o določitvi temeljnih varnostnih standardov za varstvo zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi zaradi ionizirajočega sevanja ⁽³⁾,
- elektrolitni kondenzatorji, ki vsebujejo nevarne snovi (višina > 25 mm, premer > 25 mm ali sorazmerno podobna prostornina).

Te snovi, zmesi in sestavni deli se odstranijo ali predelajo v skladu z Direktivo 2008/98/ES.

2. Naslednje sestavne dele OEEO, ki je zbrana ločeno, je treba obdelati, kot je navedeno:

- katodne cevi: fluorescentno prevleko je treba odstraniti,

⁽¹⁾ UL L 243, 24.9.1996, str. 31.

⁽²⁾ UL L 343, 13.12.1997, str. 19.

⁽³⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1.

-
- oprema, ki vsebuje pline, ki tanjšajo ozonski plašč ali imajo potencial globalnega segrevanja (GWP) nad 15, kot so plini, ki jih vsebujejo pene in krogotoki za hlajenje: pline je treba ustrezno izločiti in ustrezno obdelati. Pline, ki tanjšajo ozonski plašč, je treba obdelati v skladu z Uredbo (ES) št. 1005/2009,
 - plinske sijalke: živo srebro se odstrani.
3. Upoštevajoč varstvo okolja in koristnost priprave za ponovno uporabo in reciklaže, se točki 1 in 2 uporabljata na tak način, da se ne ovira okolju primerna priprava za ponovno uporabo in reciklaža sestavnih delov ali celih naprav.
-

PRILOGA VIII

TEHNIČNE ZAHTEVE IZ ČLENA 8(3)

1. Mesta za skladiščenje (vključno z začasnim skladiščenjem) OEEO pred njeno obdelavo (brez vpliva na zahteve Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽¹⁾):
 - neprepustne površine za ustrezna območja, ki so opremljena z objekti za zbiranje razlitih tekočin in po potrebi z usedalniki in s čistilniki-razmaščevalci,
 - prekritje, odporno na vremenske pogoje, za ustrezna območja.
2. Mesta za obdelavo OEEO:
 - tehtnice za merjenje teže obdelanih odpadkov,
 - neprepustne površine in prekritja za ustrezna območja, ki so opremljena z objekti za zbiranje razlitih tekočin in po potrebi z usedalniki in s čistilniki-razmaščevalci,
 - ustrezno skladiščenje za razstavljene rezervne dele,
 - ustrezni vsebniki za skladiščenje baterij, kondenzatorjev, ki vsebujejo PCB-je/PCT-je, in drugih nevarnih odpadkov, kot so radioaktivni odpadki,
 - oprema za obdelavo vode v skladu s predpisi o zdravju in okolju.

⁽¹⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

PRILOGA IX

ZNAK ZA OZNAČEVANJE EEO

Znak za označevanje ločenega zbiranja EEO sestoji iz prečrtanega smetnjaka na kolesih, kot je na sliki. Znak mora biti natisnjen vidno, čitljivo in neizbrisljivo.

—

PRILOGA X

INFORMACIJE O REGISTRACIJI IN POROČANJU V SKLADU S ČLENOM 16**A. Informacije, ki jih je treba predložiti ob registraciji:**

1. Naziv in naslov proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika, kadar je ta imenovan v skladu s členom 17 (poštna številka in kraj, ulica in hišna številka, država, telefonska številka in številka telefaksa, elektronski naslov in kontaktna oseba). Za pooblaščenega zastopnika, kot je opredeljen v členu 17, tudi kontaktni podatki zastopanega proizvajalca.
2. Nacionalna identifikacijska oznaka proizvajalca, vključno z evropsko davčno številko ali nacionalno davčno številko proizvajalca.
3. Kategorija EEO, ki je določena v prilogah I ali III k tej direktivi, kot je ustrezno.
4. Vrsta EEO (gospodinjska oprema ali druga oprema).
5. Blagovna znamka EEO.
6. Podatki o izpolnjevanju obveznosti proizvajalca: individualni ali skupni sistem, vključno s podatki o finančni garanciji.
7. Uporabljena prodajna tehnika (npr. prodaja na daljavo).
8. Izjava o tem, da so predložene informacije resnične.

B. Informacije, ki jih je treba predložiti za poročanje:

1. Nacionalna identifikacijska oznaka proizvajalca.
2. Poročevalno obdobje.
3. Kategorija EEO, ki je določena v prilogah I ali III k tej direktivi, kot je ustrezno.
4. Količina EEO, ki se da na nacionalni trg, in sicer teža opreme.
5. Količina (teža) odpadkov iz EEO, ki se ločeno zbira, reciklira (vključno s pripravo za ponovno uporabo), predela in je odstranjena v državi članici ali razposlana znotraj ali zunaj Unije.

Opomba: Informacije iz točk 4 in 5 se mora navesti po kategoriji.

PRILOGA XI

DEL A*Razveljavljena direktiva z zaporednimi spremembami**(iz člena 25)*

Direktiva 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)	(UL L 37, 13.2.2003, str. 24)
Direktiva 2003/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta	(UL L 345, 31.12.2003, str. 106)
Direktiva 2008/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta	(UL L 81, 20.3.2008, str. 65)

DEL B*Roki za prenos v nacionalno zakonodajo**(iz člena 25)*

Direktiva	Rok za prenos
2002/96/ES	13. avgust 2004
2003/108/ES	13. avgust 2004
2008/34/ES	—

PRILOGA XII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2002/96/ES	Ta direktiva
Člen 1	—
—	Člen 1
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(2)	Člen 2(2)
Člen 2(3)	Člen 2(3)(a)
Člen 2(1) (delno)	Člen 2(3)(b)
Priloga IB, točka 5, zadnja postavka	Člen 2(3)(c)
Priloga IB, točka 8	Člen 2(4)(g)
—	Člen 2(4)(a) do (f) in 2(5)
Člen 3(a)	Člen 3(1)(a)
—	Člen 3(1)(b) do (d)
Člen 3(b)	Člen 3(1)(e)
Člen 3(c) do (h)	Člen 3(2)
Člen 3(i)	Člen 3(1)(f)
Člen 3(j)	Člen 3(1)(g)
Člen 3(k)	Člen 3(1)(h)
Člen 3(l)	—
Člen 3(m)	Člen 3(1)(i)
—	Člen 3(1)(j) do (o)
Člen 4	Člen 4
Člen 5(1) do (2)	Člen 5(1) do (2)
—	Člen 5(3) do (4)
Člen 5(3)	Člen 5(5)
—	Člen 6(1)
Člen 5(4)	Člen 6(2)
Člen 5(5)	Člen 7(1) in (2)
—	Člen 8(1)
Člen 6(1), prvi in drugi pododstavek, ter (3)	Člen 8(2), (3) in (4)
Priloga II(4)	Člen 8(4), drugi pododstavek, prvi stavek
Člen 6(1), tretji pododstavek	Člen 8(5)
Člen 6(6)	Člen 8(6)

Direktiva 2002/96/ES	Ta direktiva
Člen 6(2)	Člen 9(1) in (2)
Člen 6(4)	Člen 9(3)
Člen 6(5)	Člen 10(1) in (2)
—	Člen 10(3)
Člen 7(1)	—
Člen 7(2)	Člen 11(1) in Priloga V
—	Člen 11(2)
—	Člen 11(3)
Člen 7(3), prvi pododstavek	Člen 11(4)
Člen 7(3), drugi pododstavek	—
Člen 7(4)	—
Člen 7(5)	Člen 11(5)
—	Člen 11(6)
Člen 8(1)	Člen 12(1)
—	Člen 12(2)
Člen 8(2), prvi in drugi pododstavek	Člen 12(3)
Člen 8(2), tretji pododstavek	Člen 14(1) (delno)
Člen 8(3), prvi pododstavek	Člen 12(4)
—	Člen 12(5)
Člen 8(3), drugi pododstavek	Člen 14(1) (delno)
Člen 8(4)	—
Člen 9(1), prvi pododstavek	Člen 13(1), prvi pododstavek
Člen 9(1), drugi pododstavek	—
Člen 9(1), tretji pododstavek	Člen 13(1), drugi pododstavek
Člen 9(1), četrti pododstavek	Člen 13(1), tretji pododstavek
Člen 9(2)	Člen 13(2)
Člen 10(1)	Člen 14(2)
Člen 10(2)	Člen 14(3)
Člen 10(3)	Člen 14(4)
Člen 10(4)	Člen 14(5)
Člen 11	Člen 15
Člen 12(1) (delno)	Člen 16(1) do (3)
Člen 12(1), prvi pododstavek (delno)	Člen 16(4)
Člen 12(1), drugi pododstavek	Člen 16(1) in (2) ter člen 17(2) in (3)

Direktiva 2002/96/ES	Ta direktiva
Člen 12(1), tretji pododstavek	Člen 16(3) in (5)
—	Člen 17(1)
Člen 12(1), četrti pododstavek	Člen 18
Člen 12(2)	Člen 16(5)
Člen 13	Člen 19
—	Člen 20
Člen 14	Člen 21
Člen 15	Člen 22
Člen 16	Člen 23(1)
—	Člen 23(2) do (4)
Člen 17(1) do (3)	Člen 24(1) do (3)
Člen 17(4)	Člen 7(3)
Člen 17(5)	Člen 7(4) do (7), člen 11(6) in člen 12(6)
—	Člen 25
Člen 18	Člen 26
Člen 19	Člen 27
Priloga IA	Priloga I
Priloga IB	Priloga II
—	Priloge III, IV in VI
Priloge II do IV	Priloge VII do IX
—	Prilogi X in XI
—	Priloga XII

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

